

Sociological Analysis of the Contexts, Causes and Consequences of the Formation of the Mamauk Subculture

Morteza Masroor Alinoudehi¹

Assistant Professor of Sociology, Faculty of Literature and Humanities, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran

Ahdieh Asadpour

Ph.D. in Sociology, Faculty of Social Sciences and Economics, Alzahra University, Tehran, Iran

Mona Asalemnejad Gilevaei

Assistant Professor of Sociology, Research institute of Guilan Studies, University of Guilan, Rasht, Iran

Received: 9 January 2023 Revised: 30 May 2023 Accepted: 17 June 2023

Abstract

Current research sought to understand the Mamauk sub-culture in Zahedan city as a crooked subculture, the characteristics that govern the relationships between its members and the wider society, and the behavioral and thought patterns accepted in it from the perspective of its members. This research was conducted using qualitative research approach. Using purposeful sampling and conducting 23 semi-structured interviews were conducted with trained native interviewers or those who had the experience of being a member of the mentioned subculture. The results showed that the participants defined their membership in the form of concepts like Beras-Dari. That is, in the Mamauk group, the members are considered as brothers to whom do "any" thing for the other brother (another member of the group). Membership in the mentioned group was based on internal desire, unfavorable economic conditions, encouragement of relatives, membership of important others, face preservation, and the prevention of oppression. Moreover, they said that the existence of such issues as neighborhood midwifery experience, local pathetic competition, the control and limitation of neighborhood relations makes the ground for fulfilling the membership. Moreover, in facing the upcoming challenges, the participants use such solutions such as persuasion, fierce war, and release and escape. This is a way to reduce the challenges resulting from being a member of the small group. Also, being a member of the Mamauk group has positive consequences (e.g., financial supports, support in conflicts, enjoying in free time, and expanding friendly social relations) and negative consequences (e.g., negative activism, drug addiction, feelings of loss, and making enemies, and social stigma). In general, the findings describe the relationship model of the members through axial form of "victim avoidance".

Keywords: Deviant Subculture, Mamauk, Beras-Dari, Data-Based Theory, Sistan and Baluchistan Province

1. Corresponding author. Email: m.masroor@lihu.usb.ac.ir

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

تحلیل جامعه‌شناختی زمینه‌ها، علل و پیامدهای شکل‌گیری خرده‌فرهنگ مامائوک

مرتضی مسروور علی نودهی (استادیار جامعه‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران، نویسنده مسئول)

m.masroor@lihu.usb.ac.ir

عهدیه اسدپور (دانش آموخته دکتری جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصادی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران)

ahdiehasadpour7503@gmail.com

مونا اسلام نژاد گیلوائی (استادیار جامعه‌شناسی، پژوهشکده گیلان‌شناسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران)

m.asalemnejad@guilan.ac.ir

چکیده

پژوهش حاضر در پی فهم خرده‌فرهنگ مامائوک در شهر زاهدان به عنوان خرده‌فرهنگی کچ روانه و ویژگی‌های حاکم بر روابط بین این اعضا با یکدیگر و جامعه گستردگر و الگوهای رفتاری و فکری پذیرفته شده در آن از نگاه اعضای آن بود. این پژوهش با روش تحقیق کیفی و با استفاده از رویکرد مبتنی بر نظریه داده‌بنیاد انجام شد. از طریق نمونه‌گیری نظری و هدفمند و با انجام ۲۳ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته توسط مصاحبه‌کنندگان بومی آموزش‌دیده یا کسانی که تجربه عضویت در خرده‌فرهنگ مذکور را داشتند، اثبات نظری حاصل شد. مطابق یافته‌ها، مشارکت کنندگان عضویت خود را در قالب مفاهیمی چون جمع براسنادی تعریف کردند؛ به عبارتی در گروه مامائوک، اعضا همچون برادرانی پنداشته می‌شوند که «هر» کاری برای برادر دیگر (عضو دیگر) گروه انجام می‌دهند. عضویت در گروه مذکور براساس تمایل درونی، شرایط نامساعد اقتصادی، تشویق همالان، عضویت دیگران مهم، دفاع از ناموس و جلوگیری از ظلم بوده است. آنان در عین حال گفتند که

وجود تسهیل کننده‌هایی مانند سابقه مامایی محله، چشم و هم‌چشمی محله‌ای و کترول و محدودسازی روابط محله‌ای زمینه‌های آن را محقق می‌کند. همچنین مشارکت کنندگان در مواجهه با چالش‌های پیش‌رو راهکارها و استراتژی‌هایی همچون مجاب‌سازی، جنگ شدید، رهاسازی و فرار را به کار می‌بندند و به این صورت، گامی برای کاهش چالش‌هایی منتج از عضویت در خرده‌فرهنگ مزبور بر می‌دارند. همچنین عضویت در گروه مامائوک با خود پیامدهای مثبت (مانند حمایتگری مالی و حمایت در درگیری‌ها، پرشدگی اوقات فراغت و گسترش روابط اجتماعی دوستانه) و منفی (نظیر کنشگری منفی، اعتیاد به مواد مخدر، احساس خسaran و ازدست دادگی، دشمن‌زایی، تیرگی روابط و لزوم تجرد و انگ اجتماعی) به همراه دارد. در مجموع یافته‌های پژوهش در قالب مقوله محوری «قربانیان گریز» مدل نظری این نوع از عضویت را ترسیم می‌کند.

کلیدواژه‌ها: خرده‌فرهنگ انحرافی، مامائوک، براس داری، نظریه داده‌بنیاد، استان سیستان و بلوچستان.

۱. مقدمه

هر جامعه، ارزش‌ها و هنجارهای کلی و اساسی خود را در قالب یک فرهنگ اصلی ارائه می‌دهد که طی فرایند جامعه‌پذیری درونی می‌شود و اکثریت جامعه می‌پذیرند؛ البته تفاوت و تمایز گروه‌های اجتماعی موجب می‌شود که در کنار این فرهنگ رسمی، خرده‌فرهنگ‌های متتنوع و نگرش‌های متفاوت نیز شکل بگیرند. خرده‌فرهنگ‌ها را می‌توان از جنبه مقاومت در برابر فرهنگ مسلط در پیوستاری از خرده‌فرهنگ‌های همنوا و درنتیجه ارزشمند تا خرده‌فرهنگ‌های منحرف و کج رو یا به عبارت دقیق‌تر خرده‌فرهنگ‌های بزهکار قرار داد. در این مفهوم، مطالعه حاضر در باب خرده‌فرهنگ بزهکار و به‌طور خاص خرده‌فرهنگ مامائوک است که در شهر زاهدان و برخی مناطق اطراف رو به گسترش است.

در خرده‌فرهنگ بزهکاری یا منحرف، بخش مهمی از رفتار انحراف‌آمیز معمولاً در چارچوب‌های گروه منحرف انجام می‌گیرد. غالباً مردمی که در انحراف خاصی با هم‌دیگر

اشتراك دارند، به منظور حمایت متقابل و فراهم آوردن تسهیلاتی برای ارتکاب عمل خلافشان گرد هم می‌آیند. خرده‌فرهنگ منحرف به طرز رفتار ارزش‌های غالب و تفاهم متقابلی اطلاق می‌شود که اعضای یک دسته در آن‌ها سهیم‌اند، ولی جامعه متعارف آن‌ها را قبول ندارد. پیوند خرده‌فرهنگ منحرف با بقیه جامعه گسیخته است؛ زیرا این خرده‌فرهنگ از هنجارها، ارزش‌ها و زبان و اصطلاحات خاص خود استفاده می‌کند. بسیاری از افرادی که جامعه متعارف آن‌ها را طرد کرده است، برای پیدا کردن منزلت، آسایش و نوعی دیگر از پذیرش، جویای پیوستن به خرده‌فرهنگ منحرف می‌شوند. آن‌ها پس از پیوستن به این خرده‌فرهنگ فراگردی از اجتماعی شدن را از نو آغاز می‌کنند تا قواعد رفتاری پذیرفته شده و نقش شایسته‌شان را در این چارچوب جدید یاد بگیرند (ترکمان و همکاران، ۱۳۹۰، ص. ۱۸۹). انواعی از خرده‌فرهنگ‌ها در پیرامون گروه‌هایی نظری معتمدان، منحرفان جنسی، زندانیان، الکلی‌ها، گروه‌های سیاسی افراطی، دسته‌های بزهکار و روپیان نیز شکل می‌گیرد. اعضای این قبیل دسته‌ها از جهاتی مانند رفتارها، باورها و هنجارها با فرهنگ عمومی و مسلط بر جامعه تفاوت دارند و از این حیث است که جامعه‌شناسان آن را خرده‌فرهنگ انحرافی یا بزهکار نامیده‌اند (ترکمان و همکاران، ۱۳۹۰، ص. ۱).

توسل به خرده‌فرهنگ‌ها از سوی اعضای جامعه به‌ویژه اعضای جوان و نوجوان، کارکردهای اساسی برای آن‌ها به دنبال خواهد آورد. حال این خرده‌فرهنگ چه در طیف منحرف و کج رو و چه در طیف غیرمنحرف و راست‌رو طبقه‌بندی شود، تمایزی چندانی برای اعضای آن از نظر معناها و ادراک ذهنی ندارد؛ چراکه توسل به خرده‌فرهنگ شاید تنها پاسخ یا آسان‌ترین استراتژی برای کسب هویت و ابراز آن از جانب افرادی باشد که احساس ذهنی یا واقعی کنار گذاشته شدن و در حاشیه ماندن دارند. خرده‌فرهنگ امکان تسخیر بخشی از فضای نمادین و واقعی فرهنگ (مثلاً در حوزه عمومی) و درنتیجه جهان فرهنگی خویش را به این گروه می‌بخشد؛ بدین ترتیب، کارکرد اصلی خرده‌فرهنگ‌ها ایجاد هویتی خاص برای سازندگان و نیز گروندگان به آن‌ها و مقاومت در برابر پذیرش منفعانه‌های

فرهنگی است که در آن زیست می‌کنند (ذکایی، ۱۳۸۷، ص. ۵۷). به عقیده کو亨، شکل-گیری خردمند‌ها تلاش ایدئولوژیک برای حل جادویی مشکلاتی است که جوانان در دنیای واقعی با آن روبرو هستند و افراد دیگر قادر به رفع آن نیستند (کو亨، ۱۹۷۲، ص. ۲۳). خردمند‌ها، انکاسی هستند از آنچه در جامعه در حال وقوع است و به افراد فرصت‌ها و استراتژی‌هایی برای مانور در نظام اجتماعی، تطبیق با آن و تفسیر آن بر حسب تمایلات و نیازهای خویش می‌بخشند. خردمند‌ها این فرصت را در اختیار افراد می-گذارند تا تفاوت خویش را از بقیه جامعه نشان دهند و در همان حال با آن هم‌زیستی داشته باشند؛ مهم‌تر اینکه خردمند‌ها هم‌زمان با فراهم کردن امکان هویت‌یابی فردی و دادن تشخّص فردی به افراد، امکان برخورداری حمایت جمعی را نیز برای آن‌ها فراهم می‌کنند (ذکایی، ۱۳۸۷، ص. ۵۸).

پذیرش چنین کارکردهایی از سوی برخی از اعضای جامعه در باب خردمند‌های (منحرف) منجر می‌شود که باورها و ارزش‌های خردمند (منحرف) در خلال فرایند درونی‌سازی و تجارت گروهی و بدون نیاز به هیچ‌گونه تکیه‌ای بر واقعیت، بر ذهن آنان اثر بگذارد. درنهایت به عینک‌هایی تبدیل شود که فرد عضویت یافته جهان پیرامون خود را از طریق آن مشاهده می‌کند و براساس آن عمل می‌کند. با توجه نقش خردمند‌های (منحرف) در شکل‌دهی و هدایت رفتار، مطالعه آن‌ها در حوزه مطالعات جامعه‌شناسی و به خصوص جامعه‌شناسی کج روی و انحرافات اجتماعی از جایگاه مهمی برخوردار است؛ بر همین مبنای، مطالعه پیش‌رو در صدد است تا به مطالعه و تحلیل یکی از خردمند‌های بزرگ‌کار در استان سیستان و بلوچستان با عنوان «مامائوک» بپردازد. خردمند مذکور، طی سال‌های اخیر از مرزهای شرقی و به خصوص شهر هرات در افغانستان وارد این استان شده است و در حال گسترش است. در این خردمند که گروه اصلی مخاطب آن را پسران نوجوان تشکیل می‌دهند، مجموعه‌ای از الگوهای رفتار کج روane به همراه باورها، ارزش‌ها و

هنچارهای منحصر به فردی وجود دارند که هنوز از لحاظ جامعه‌شناسخی مطالعه نشده است. همچنین دلایل جذبیت این گروه‌های کج رو برای اعضای جدید و نحوه عضوگیری آن‌ها نیز تاکنون کمتر مدنظر قرار گرفته است؛ بر این اساس، هدف از اجرای این تحقیق، گشودن راهی به سوی درک بهتر این خردۀ فرهنگ و جنبه‌های گوناگون و شناسایی نشده آن است که با پاسخ‌گویی به سؤالات ذیل دست یافتنی است:

مشارکت‌کنندگان تحقیق بسترهای و مجاری شکل‌گیری گروه مامائوک و عضویت در آن را چگونه درک، معنا و تفسیر می‌کنند؟

باورها و ارزش‌های بسترهای شکل‌گیری و تکوین گروه مامائوک کدام‌اند؟
اعضای گروه مامائوک بسته به جایگاه اجتماعی خود چه استراتژی‌هایی را در برابر مسائل و مشکلات برآمده از عضویت در خردۀ فرهنگ مامائوک به کار می‌برند؟
اعضای گروه مامائوک پیامدهای عضویت در گروه مزبور را در زندگی فردی و اجتماعی خود چگونه درک، معنا و تفسیر می‌کنند؟
بدیهی است که با شناخت پدیده‌ها و مسائل اجتماعی، می‌توان قدمی در راستای رفع و حل آن‌ها برداشت و درنتیجه، از وقوع و گستردگسازی این خردۀ فرهنگ منحرف و کج روانه پیشگیری کرد.

۲. ملاحظات نظری

۱. ۱. پیشینه تحقیق

امین صارمی (۱۳۷۷) در مطالعه‌ای با عنوان «خرده‌فرهنگ و جرم: بررسی خردۀ فرهنگ‌های دستگیرشدگان منکراتی» با استفاده از روش پیمایشی و دیدگاه‌های نظری کو亨ن و کلاوارد و اوهلین و ساترلند به این نتیجه رسید که همبستگی بسیار ضعیفی بین تغییرات سن با تغییرات خردۀ فرهنگ‌های انحرافی وجود دارد؛ به‌نحوی که افراد در سنین بیشتر می‌توانند جزو افراد منحرف قرار گیرند. همچنین فراوانی شاخص‌های سنت‌گریزی،

فرهنگ‌پذیری، احساس تنهايی و کاهش گرایش‌های مذهبی و اخلاقی و گرایش به تجملات و عشرت طلبی در گروه منحرفین بسیار بیشتر از گروه شاهد است و نیز بین وضع ظاهر افراد (آرایش، مو، لباس و...) با گرایش به خردمندانگ‌های منکراتی رابطه مثبت وجود دارد.

نامی (۱۳۷۶) پژوهشی با عنوان «شناخت خردمندانگ جوانان، کارکردها و آثار نامناسب آن» انجام داد. در این تحقیق از رویکرد پژوهشی کمی و روش پیمایشی و نمونه ۴۰۰ نفری از جوانان ۱۵-۲۴ ساله شهر مشهد استفاده شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر ایجاد کارکردهای نامناسب فرهنگی عبارت‌اند از: ۱. دگرگونی در ساختار اجتماعی و فرهنگی جامعه ایران طی چند دهه اخیر؛ ۲. بحران هویت؛ ۳. رشد سریع جمیعت و نبود تعادل بین نیازها و انتظارات جوانان از یک سو و امکانات جامعه از سوی دیگر به خصوص در زمینه اقتصاد؛ ۴. شکاف بین فرهنگ رسمی و فرهنگ واقعی؛ ۵. توجه ناکافی به پدیده جوان در جامعه و نبود برنامه‌ریزی لازم برای جوانان؛ امری که پیامدهای نامناسبی در زمینه‌های آموزشی-تحصیلی، اشتغال و بیکاری، مسکن (گرانی و تهیه نکردن آن)، ازدواج و اوقات فراغت به همراه داشته است.

نرگسی (۱۳۸۲) در مطالعه‌ای با عنوان «جوان و فرهنگ‌های جوانی» نشان داد که خردمندانگ‌های جوانی در تمامی جوامع وجود دارد و طیفی از بدترین تا بهترین فرهنگ را تشکیل می‌دهند؛ یعنی بعضی از این گروه‌ها هستند که آرمانی فکر می‌کنند و الگوی آن‌ها ائمه اطهار هستند و می‌خواهند ارزش‌های انسانی را زنده نگه دارند. از سوی دیگر گروه‌های منحرفی از جوانان هم هستند که بدترین جنایت‌ها را به راحتی مرتکب می‌شوند و وظیفه برنامه‌ریزان اجتماعی است که در برنامه‌ریزی خود برای جوانان سعی می‌کنند خردمندانگ‌های آرمانی را رشد دهنند و سعی کنند جوانان را به سوی آرمان‌گرایی و ارزش‌های اسلامی هدایت کنند.

شهابی (۱۳۸۲) در پژوهشی با عنوان «جهانی شدن جوانی، خردمندانگ‌های جوانان در عصر جهانی شدن» در صدد پاسخ‌گویی به این پرسش است که آیا جهانی شدن باعث تنوع فرهنگی بیشتر می‌شود و امکان حضور همه فرهنگ‌ها در صحنه جهانی را فراهم خواهد کرد؟

نتایج این مطالعه نشان داد که تمایل و توانایی جوانان جهان به تلفیق دنیاهای متفاوت است. با این تلفیق احساس آنومی، تضاد و تناقض هم نمی‌کنند و این وضعیت خاص جامعه ایرانی نیستو در بسیاری از کشورها نشانه‌هایی از این چهل تکه‌سازی فرهنگی را نیز می‌توان دید. خرده‌فرهنگ‌های جوان و فرهنگ‌های غیررسمی امکانات و فرصت‌هایی را در اختیار فرهنگ غالب برای تحقق یک نوع تحول فرهنگی تدریجی و پایدار قرار می‌دهند و اینکه خرده‌فرهنگ‌های جوانان مسیر حرکت جامعه هستند.

بخشنده (۱۳۸۷) مطالعه‌ای با عنوان «بررسی نقش بافت‌های نو فرسوده شهری در ایجاد خرده‌فرهنگ جوانان: مطالعه موردی شهر شیراز» با استفاده از روش پیمایش انجام داد. نتایج نشان داد که بین متغیرهای مستقل سابقه سکونت، تراکم، وابستگی به دوستان، تعداد دوستان بزرگوار، گسیختگی خانواده، سن، جنس، داشتن مجرم در خانواده، تعلق وابستگی به محل سکونت و انجام و اعمال فرایض دینی با متغیر وابسته که گرایش به خرده‌فرهنگ انحرافی بود، رابطه معناداری وجود دارد.

ترکمان و همکاران (۱۳۸۹) مطالعه‌ای با عنوان «عوامل مؤثر بر گرایش نوجوانان پسر شهرستان کرج در خرده‌فرهنگ جرم» به صورت پیمایشی انجام دادند. در این تحقیق مشخص شد که میزان پول در دسترس جوانان در گرایش آنان به سمت خرده‌فرهنگ جرم مؤثر است؛ یعنی هرچه پول بیشتری داشته باشند، بیشتر به سمت مصرف مواد می‌روند. همچنین در این پیمایش افرادی که برایشان برنامه‌های رسانه جمعی جذابیت نداشتند، بیشتر به سمت خرده‌فرهنگ جرم کشیده شدند. علاوه بر این، نوجوانانی که توسط والدینشان طرد یا تحریر می‌شوند و در خانواده احساس امنیت روانی نمی‌کنند، برای کسب حمایت و تأیید به سمت همسالان کشانده می‌شوند. چنین نوجوانانی در مدرسه ضعیف هستند و به دنبال افرادی می‌گردند که مانند خودشان باشند؛ از این‌رو احتمال دارد که به انجام اعمال ضداجتماعی اقدام کرده و همدمیگر را برای ارتکاب این اعمال تشویق کنند.

«مطالعه بزهکاری جوانان در تایوان: کاربرد تئوری فرصت‌های افتراقی» عنوان رساله دکتری وانگ^۱ (۱۹۸۳) است که با استفاده از روش پیمایشی و بر پایه نظریه فرصت‌های افتراقی کلوارد^۲ و اوهلین^۳ صورت پذیرفت. یافته‌های تحقیق نشان داد که جوانان طبقه پایین تایوان علاقه‌ای به تحصیلات عالی برای رسیدن به هدف‌های مرسوم جامعه را ندارند و اغلب بزهکاری در بین جوانان طبقه پایینی که هدف‌های زیرزمینی درونی شده دارند و دسترسی به فرصت‌های قانونی را انکار می‌کنند، صورت می‌گیرد. به عقیده نویسنده، عوامل کلیدی در توسعه باندهای بزهکاری در تایوان مکانیسم دفاع از خود^۴ است. حمایت‌های دسته‌جمعی و فرصت‌های ارتباطی شرط ضروری برای نصب مراحل این جوانان منحرف است. یک گروه از جوانان منحرف به یکدیگر کمک می‌کنند تا مکانیسم دفاعی قوی در برابر احساس گناه و ترس را توسعه دهند. گروه بزهکار در واقع تشکیل شده از افراد شکست‌خورده است. او نظریات کلوارد و اوهلین را نسبتاً در تایوان معتبر می‌داند.

«خرده‌فرهنگ خشونت و بزهکاری» عنوان مطالعه‌ای است که فلسون^۵ و همکاران (۱۹۹۴) انجام دادند. آن‌ها با بررسی پسران ۸۷ دبیرستان متوجه شدند که ارزش‌های منعکس-کننده خشونت تأثیر قابل توجهی بر سطح خشونت‌های میان‌فردی در پسران دبیرستان دارد. تجزیه تحلیل‌های مفهومی نشان داد که خرده‌فرهنگ خشونت از طریق فرایند کنترل اجتماعی عمل می‌کند. درواقع، خرده‌فرهنگ خشونت بر رفتار خشونت‌آمیز تأثیر می‌گذارد. علاوه بر این شواهد نشان داد که ارزش‌های مربوط به خشونت پیش‌بینی‌های دیگر بزهکاری را نشان می‌دهد. آن‌ها همچنین در این تحقیق به این نتیجه رسیدند که برخی گروه‌ها خشونت بیشتری در

1. Wang

2. Cloward

3. Ohlin

4. Self-defense mechanism

5. Felson

مقایسه با دیگران دارند؛ زیرا آن‌ها مجموعه متمایز از ارزش‌هایی دارند که یا خشونت را حمایت یا تحمل می‌کنند.

مونرو استرن^۱ (۲۰۱۲) در پژوهشی با عنوان «تئوری خردۀ فرهنگی، انحراف و انتشار: چگونه فرهنگ معاصر نوجوانی مربوط به بزهکاری است» به تحلیل داده‌های کمی و کیفی مرتبط با فرهنگ و خردۀ فرهنگ نوجوانان و جوانان مرتبط با بزهکاری پرداخت. در رابطه با شناخت جوانان، جرم‌شناسان به تئوری‌های فرهنگی جوانی نگریسته‌اند. تئوری فرهنگی بر ارزش‌ها و هنجارهای جوانان تأکید می‌کند و اصطلاح خردۀ فرهنگی می‌کند که چگونه بزهکاری در میان بخشی از جوانان اتفاق می‌افتد. آن‌ها تمايل دارند بر جوانان فقیر شهری داخلی یا جوانان بدون هیچ وابستگی طبقاتی تمرکز کنند. نتایج نشان داد که در جامعه معاصر، نقش خردۀ فرهنگ‌ها بیش از پیش اهمیت یافته است؛ بدین‌گونه که عضویت در خردۀ فرهنگ‌ها به عنصری ضروری و ناگزیر تبدیل می‌شود و در مسیر هویت‌یابی نوجوانان و تبدیل آنان به شخصی منحصر به فرد نقش ایفا می‌کند. محل زندگی نوجوان که مونرو استرن از آن به حوزه زندگی^۲ تعبیر می‌کند، موجب تعلق یا نبود تعلق به این هویت‌های خردۀ فرهنگی متعدد می‌شود.

درمجموع، درخصوص پیشینه‌های موجود می‌شود گفت، هرکدام از بعدی خاص به این پدیده (خردۀ فرهنگ بزهکاری) نگاه کرده‌اند. در برخی مطالعات به تأثیر شرایط خانوادگی مانند طرد اجتماعی و نیز زمینه‌های اقتصادی و در برخی دیگر بر ویژگی‌های فردی- دموگرافیک افراد منحرف برای گرایش به خردۀ فرهنگ‌های بزهکار تأکید شده است. در مطالعات خارجی نیز بر تأثیر فرایندهای جامعه‌پذیری و نیز فرایند کنترل اجتماعی بر شکل- گیری خردۀ فرهنگ بزهکار به‌ویژه در میان جوانان فقیر شهری تأکید شده است؛ با این حال، نقطه تمايز این پژوهش با سایر مطالعات از چند بعد درخور توجه است: ۱. نبود پژوهشی در

1. Monroe Stearn
2. Life Domain

زمینه خرده‌فرهنگ مامائوک و ناشناختگی آن؛ ۲. کاربست روش تحقیق کیفی با هدف معناکاوی و جست‌وجوی معنای ذهنی کنشگران عضو خرده‌فرهنگ مزبور و تلاش برای رسیدن به رویکردی چندبعدی با کمک نظریه داده‌بندیاد و ۳. شناخت درباره زمینه‌های شکل-گیری خرده‌فرهنگ مذکور از یک سو و استراتژی‌های و پیامدهای حاصل از آن از سوی دیگر.

۲. ملاحظات مفهومی

در روش کیفی و نظریه زمینه‌ای، پژوهش را از یک نظریه شروع نمی‌کنند؛ بلکه پژوهش از یک حوزه مطالعات شروع شده و فرصت داده می‌شود مسائل متناسب و مرتبط با آن، خود را نشان دهد. در این مطالعه نیز برای ایجاد حساسیت نظری و دستیابی به مقولات تحلیلی از نظریه‌هایی بهره گرفته شد که در زمینه مطالعات خرده‌فرهنگ‌ها به ویژه خرده‌فرهنگ‌های منحرف مطرح شده‌اند.

خرده‌فرهنگ^۱، مفهومی در درون یک فرهنگ بزرگ‌تر با سبک و هویتی متمایز است که دارای علائق و منافعی متفاوت از فرهنگ مسلط است (اسکندری، ۱۳۸۳، ص. ۱۵). به عقیده، رابت ر. بل^۲ از فرهنگ جزئی، نظام فرهنگی نسبتاً منسجمی را می‌توان فهمید که در بستر نظام کلی فرهنگ ملی، دارای دنیای ویژه خود است. چنین خرده‌فرهنگی ساختار و کارکرد ویژه خود را دارد و اعضای چنین خرده‌فرهنگی از سایر افراد جامعه تا اندازه‌ای متمایز هستند.

به طور کلی، نگرش علمی به خرده‌فرهنگ و مطالعه و بررسی خرده‌فرهنگ‌های بزهکار و منحرف از اوایل دهه ۱۹۲۰ توسط گروهی از جامعه‌شناسان و جرم‌شناسان در شیکاگو پا گرفت و این زمانی بود که مسئله دسته‌های جوانان خیابانی و گروه‌های منحرف در جامعه مطرح بود. از نخستین مطالعات می‌توان به پژوهش فردیک تراشه^۳ (۱۹۲۷) در زمینه بیش از

1. Sub-Culture

2. Rabert. R. bel

3. Fredrick Thrasher

هزار دسته خیابانی و نیز ویلیام فوت وايت^۱ درخصوص جامعه گوشہ خیابان و مراسم‌ها، رفتارهایی که آنان انجام داده‌اند و بهره‌کشی‌های شغلی این دسته خاص اشاره کرد (هبدیگ، ۱۹۹۴، ص. ۱۱). به تدریج و با این مطالعات، دیدگاه‌های نظری درخصوص خرده‌فرهنگ بزهکار و انحرافی شکل گرفت.

ساترلند نیز به موضوع خرده‌فرهنگ‌ها از چارچوب سنت فکری یادگیری اجتماعی پرداخته است. به عقیده او، رفتار انحرافی از طریق معاشرت با دوستان ناباب آموخته می‌شود. در این معنا، فرد، درست‌رفتاری، کج‌رفتاری و انگیزه عمل به رفتار را یاد می‌گیرد و در این میان، گروه‌های نخستین و خانواده مهم‌ترین نقش را بر عهده دارند. ساترلند اذعان دارد که شدت یادگیری اجتماعی رفتارهای نابهنجار به‌طور خاص در گروه‌های همسالان بیشتر است (راد و رستمی، ۱۳۹۵، صص. ۲۰۴-۱۸۲). برای ساترلند رفتار انحرافی خصلت موروثی و ذاتی ندارد. فرد در فرایندی آزاد و گزینش‌گرانه هنجرهایی متعارض با هنجرهای جامعه را می‌پذیرد.

مرتون در تحلیل‌های خود نشان داد که چگونه فرنگ و ساختارهای جامعه موجود انحراف می‌شوند. وی انحراف بر حسب ساختار فرصت قانونی^۲ را تبیین کرد که دیدگاهی مادی‌انگارانه است؛ یعنی از نظر وی، فقر مهم‌ترین عامل درخصوص تشکیل خرده‌فرهنگ‌ها و متعاقباً بزهکاری است. آبرت کوهن^۳ نیز با بسط نظریات مرتون، مطالعاتی در زمینه خرده‌فرهنگ انحرافی انجام داد. نظریه وی با عنوان «خرده‌فرهنگ بزهکارانه جوانان» در کتاب «پسران بزهکار»^۴ (۱۹۵۵) مطرح شد. وی در ارائه تئوری‌های ساختاری و خرده‌فرهنگی ریشه‌های انحراف را ناشی از خرده‌فرهنگ‌های موجود در گروه اجتماعی دانست و معتقد بود که برخی گروه‌ها ارزش‌ها و هنجرهای معینی ایجاد می‌کنند که از مسیر اصلی فرنگ

1. William Foote Whyte

2. Hebdig

3. Legitimate opportunity structure

4. Cohen

5. Delinquent Boys

جامعه خارج می‌شود. وی در مطالعات خود، محلات بزهکاری در شهرهای بزرگ آمریکا را که در درون آن‌ها فرهنگ باندهای تبهکار به صورت شیوه زندگی درآمده است، تشخیص داد. به نظر او اعضای این باندها بیشتر از آنکه به مسائل مادی علاقه‌مند باشند، به همان دلایلی که ممکن است به نزاع و وحشیگری بپردازنند، گرایش به دزدی دارند. همه این فعالیت‌ها بیانگر قبول نکردن جامعه آبرومند است (گیدنز، ۱۳۸۵، ص. ۱۴۲). وی در تبیین چگونگی شکل‌گیری خردۀ فرهنگ بزهکار بر این باور است که پسران طبقه پایین کارگر آرمان‌های موفقیت فرهنگی کلی جامعه را با خود دارند، اما عمدتاً به علت شکست تحصیلی و درنتیجه به دست آوردن مشاغل بدون ارتقا که ناشی از آن است، فرصت ناچیزی برای دستیابی به اهداف خود می‌یابند. این فقدان دستیابی به اهداف با در نظر گرفتن موقعیت آن‌ها در ساختار اجتماعی تبیین شدنی است. کوهن از این نظر جانبداری می‌کند که محرومیت فرهنگی دلیل موجهی برای کمبود موفقیت تحصیلی اعضای طبقه پایین کارگری است. بسیاری از پسران طبقه پایین کارگر به دلیل اینکه راه‌های موفقیت برای آن‌ها مسدود است، از فقدان منزلت اجتماعی رنج می‌برند. آن‌ها از پایین بودن پایگاه خود در جامعه، دچار حرامان و نارضایتی می‌شوند و به نپذیرفتن آرمان‌های کل جامعه این محرومیت را جبران می‌کنند. آن‌ها آرمان‌های موفقیت متداول در کل جامعه را با هنجارها و ارزش‌های دیگری که بتوانند از طریق آن‌ها موفقیت و وجهه کسب کنند، جایگزین می‌کنند. نتیجه این عمل به فرهنگ فرعی انحرافی منتهی می‌شود (آبرکرامبی و همکاران، ۱۳۶۷، ص. ۱۶۵).

والتر میلر^۱ نیز از منظر خردۀ فرهنگی به رفتارهای بزهکارانه جوانان طبقه پایین می‌پردازد که به نظریه «ملاحظات کانونی طبقه پایین» مشهور است. وی معتقد است که پسران طبقه پایین از خردۀ فرهنگ خود تبعیت می‌کنند. آن‌ها زمانی در چشم جامعه کلان، بزهکار جلوه می‌کنند که بخواهند رفتار مقبول خردۀ فرهنگ خود را در پرتو ارزش‌های این خردۀ فرهنگ‌ها

1. Walter Miler

مانند دردسرطلبی^۱، رحمت^۲، زرنگی و زبلی^۳، هیجانطلبی^۴، تقدیرگرایی^۵ و خودمنختاری^۶ نشان دهند. آنان از این طریق زیست می‌کنند و جامعه‌پذیر می‌شوند؛ بنابراین از نظر میلر، بزهکاری پسراן محلات بدنام محصول جامعه‌پذیری در خرده‌فرهنگ بزهکارانه به‌خصوص در محلات بدنام است (میلر، ۱۹۵۸، ص. ۱۷).

«فرصت افتراقی» نظریه‌ای است که کلوارد^۷ و اوهلین^۸ مطرح کردند که بر این فرض استوار است که ارتکاب جرم نیازمند شرایط و امکاناتی است که همه مردم آن‌ها را در اختیار ندارند (جعفری، ۱۳۸۷، ص. ۳۲۲). آنان با بررسی دسترسی و فرصت برای پیوستن به ساختارهای غیرقانونی، شکل‌های مختلف انحراف را تشریح کردند و بر این باور بودند که همواره بر اعضای طبقه کارگر فشار بیشتری برای انحراف وارد می‌شود؛ زیرا برای نیل به موفقیت از راههای قانونی فرصت کمتری دارند؛ بدین ترتیب که واکنش‌های افراد طبقه کارگر به ایجاد سه نوع خرده‌فرهنگ جنایی، ستیزه‌جو و انزواطلب متنهای می‌شود.

۳. روش تحقیق

پژوهش حاضر از نوع پژوهش کیفی است که روش نظریه داده‌بنیاد^۹ در آن استفاده شده است؛ روشی که گلیزر^{۱۰} و استروس^{۱۱} (۱۹۶۷) با انتشار کتاب کشف نظریه زمینه‌ای^{۱۲} آن را به جامعه علمی معرفی کردند.

-
- پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی
1. trouble
 2. toughness
 3. Smartness
 4. excitement
 5. fate
 6. autonomy
 7. Cloward
 8. Ohlin
 9. Grounded Theory
 10. Glaser
 11. Strauss
 12. Discovery of Grounded theory

ابزار جمع‌آوری اطلاعات، مصاحبه نیمه‌ساختاریافته^۱ بود. روش مذکور بیش از هر روشی می‌تواند در خدمت اهداف پژوهش باشد. روش نمونه‌گیری تحقیق مبتنی بر نمونه-گیری نظری-هدفمند^۲ و نمونه‌گیری گلوله‌برفی بود. مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری^۳ پیش رفت و درمجموع با ۲۳ ماما مصاحبه شد. این مصاحبه‌ها در مراکزی همچون منزل شخصی مشارکت‌کننده یا محل‌های تجمع اعضای گروه انجام شد که بر حسب پیشنهاد مشارکت‌کنندگان متفاوت بود و طول زمان آن بین ۴۵ دقیقه تا ۱ ساعت و ۳۰ دقیقه متغیر بود. مصاحبه‌ها با سؤالات زمینه‌ای برای فرصت برقراری ارتباط بین مصاحبه‌کننده و مشارکت‌کننده آغاز شدند و براساس سؤالات محوری و با توجه به ویژگی‌های مشارکت-کننده پرسیده شدند که این ویژگی‌ها عبارت بودند از: وضعیت عضویت فرد در گروه، شیوه گذاران زندگی و تأمین معاش، چرا بی عضویت در گروه، تفاوت عضویت مشارکت‌کننده با سایر اعضاء، پیامدهای این نوع عضویت، راهکارهای تجربه شده برای کاهش آسیب و... همچنین تلاش بر آن بوده است تا در فضای صمیمی و به دور از نگاه جرم‌انگارانه و هراس-آور، جزئیات و محتوای تجربه عضویت در گروه، با رضایت مشارکت‌کنندگان واکاوی شود؛ به این صورت که در ابتدای هر مصاحبه درخصوص موضوع پژوهش با آنان صحبت شد و در صورت موافقت، مصاحبه انجام شد و با ذکر محترمانه بودن یافته‌های این پژوهش و استفاده نکردن از نتایج آن برای اهداف دیگر، اصول اخلاقی مرتبط با پژوهش کیفی رعایت شد. گذشته از آن، محققان در طول مصاحبه‌ها ضمن ایجاد رابطهٔ صمیمانه تلاش کردند گفت‌وگوی همدلانه‌ای شکل بگیرد که این مطلب نیز بر افزایش اعتبار پژوهش مؤثر است. گفتنی است ضبط مصاحبه‌ها به تمایل مشارکت‌کنندگان انجام شد. مشارکت‌کنندگان در تحقیق از میان اعضا‌ی انتخاب شدند که تجربه عضویت در گروه ماماثوک را داشتند یا

-
1. semi structured interview
 2. Purposive – Theoretical Sampling
 3. Theoretical Saturation

دارند. تحلیل و تفسیر مصاحبه‌ها در طی فرایند کدگذاری^۱، با استفاده از روش‌های کدگذاری باز، محوری^۲ و گرینشی^۳ انجام شد و مقولات استخراج شدند. برخی اوقات کدهای به دست آمده چندین بار بازبینی شدند. پس از استخراج مفاهیم اولیه، مقوله‌بندی، یکپارچه‌سازی و پالایش مقوله مرکزی به نام «قربانیان گریز» حاصل شد. برای افزایش اعتبار مطالعه، در پایان هر مصاحبه و همراه با مصاحبه‌شونده، برای تأیید صحت اطلاعات و شکل-گیری فضای ذهنی و فهم تجربیات اعضا، به جمع‌بندی داده‌های رد و بدل شده و در فرایند مصاحبه توجه شد. درخصوص استحکام اطلاعات، از روش چک کردن آن‌ها با مشارکت-کنندگان، مقایسه نتایج این پژوهش با ادبیات تجربی و نظری موجود و مطالعه اسناد مرتبط با پدیده خردمندگاهی منحرف استفاده شد. همچنین از دو متخصص دیگر برای کترول کدگذاری‌ها و اطمینان از صحت آن‌ها کمک گرفته شد. در زمینه پایایی نیز برای اطمینان از درستی داده‌ها بر مواردی چون ضبط و یادداشت‌برداری از مصاحبه و زمان و مکان و اتفاق‌های پیرامون فرایند آن تأکید شد. درمجموع ۲۳ مصاحبه انجام گرفت که سن مصاحبه کنندگان در دامنه ۱۵ تا ۲۳ سال قرار داشت و سابقه عضویت ۱ تا ۱۲ سال را داشتند. عمده‌ترین سن عضویت را باید دوره نوجوانی و محدوده سنی ۱۰ تا ۱۵ سال دانست. جدول ذیل اطلاعاتی در باب ویژگی‌های نمونه تحقیق بر حسب سن و سابقه عضویت ارائه می‌دهد.

جدول ۱. ویژگی‌های مشارکت‌کنندگان از نظر سن ازدواج و سن فعلی

کد پاسخگو	سن	سابقه عضویت	کد پاسخگو	سن	سابقه عضویت	سن
۱	۱۸	۵	۱۳	۲۳	۱۰	
۲	۱۶	۴	۱۴	۲۲	۱۰	
۳	۱۸	۶	۱۵	۱۸	۷	

1. Coding
2. Open Coding
3. Axial Coding
4. Selective Coding

سابقه عضویت	سن	کد پاسخگو	سابقه عضویت	سن	کد پاسخگو
۱۲	۲۳	۱۶	۱	۱۴	۴
۱۱	۲۳	۱۷	۸	۲۳	۵
۵	۱۶	۱۸	۱۰	۲۲	۶
۹	۲۲	۱۹	۶	۱۸	۷
۱۲	۲۳	۲۰	۵	۲۰	۸
۵	۱۹	۲۱	۴	۱۵	۹
۱۰	۲۲	۲۲	۷	۱۷	۱۰
۷	۱۷	۲۳	۳	۱۴	۱۱
			۸	۱۹	۱۲

۴. یافته‌های تحقیق

نوجوانان و جوانانی جامعه آماری این تحقیق را تشکیل می‌دهند که به عضویت گروه‌های مامائوک در آمده‌اند و سال‌های متفاوتی را در این گروه‌ها گذرانده‌اند. در این مسیر، بر ویژگی‌هایی همچون منطقه محل سکونت، تعداد اعضای گروه‌ها، سن و سابقه عضویت پاسخگو توجه شد و تلاش شد در نمونه‌گیری هدفمند به حداقل تنوع دست یافته شود. مقولات براساس چهار محور اصلی نظریه داده‌بندیاد (درک، علل، استراتژی و پیامد) استخراج شدند که هریک از آن‌ها در ذیل خود ابعاد و خصایصی دارند که پس از مرور آن‌ها بحث می‌شوند.

۴. ۱. ادراک مشارکت‌کنندگان

در جدول زیر، مقولات اصلی و زیرمقولات حاصل از ادراک مشارکت‌کنندگان پژوهش از گروه مامائوک به تفکیک ارائه شده است.

جدول ۲. مقوله‌های استخراج شده

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی	
وجود روابط و مناسبات برادرانه، تعاملات برادرگونه	گروه برادری	براس دار	برادری
متفاوت با گروه و گروهک، جمع برادرانه			
رفیق و دوست، همراه و همدل، رفیق صادق، عشق و دوستی		رفاقت	
یکی بودن همه اعضاء، جور بودن اعضاء، نبود خیانت میان اعضاء		یکی بودگی	
پشتونه داشتن، حمایت کردن، پُشت ناکردن، مردم داشتن براس، حمایت کردن براس، ایستادگی مثل کوه اعضاء پشت یکدیگر		پُشت بودن	
براس در مقابل سوسویل بی‌پُشت		پشتیبانی و حمایت	

۴. ۱. براس داری

واژه «مامائوک» متشكل از دو بخش «ماما» به معنای دایی و «ئوک» است که در زبان محلی نوعی پسوند تحییب است. ترجمه تحتاللفظی آن را شاید بتوان «دایی جان» دانست. این نام به همراه خود جنبه مردانه این خردۀ فرهنگ را بازتولید می‌کند. علاوه‌بر ویژگی جنسی مردانه باید از نظر سنی و نیز سطح صمیمت روابط را در این گروه مدنظر داشت. درواقع، غالب اعضای گروه مامائوک، پسران نوجوان یا جوانی هستند که جمع دوستانه و براس دار را تشکیل می‌دهند. با توجه به محدوده سنی این گروه باید گفت که با گذار افراد از سنین جوانی و رسیدن به سنین بیشتر، افراد به‌واسطه ازدواج یا «درست» شدن از گروه خارج می‌شوند و دوران مامائوکی آنان به پایان می‌رسد. این پایان بیشتر به‌واسطه سن صورت می‌پذیرد. به گفته یکی از مشارکت‌کنندگان، همان‌طورکه عمر می‌گذرد و نوجوانی و جوانی طی می‌شود، مامائوکی بودن نیز می‌گذرد (کد ۱۳). این گروه گذرا، به عنوان یک گروه «براس‌داری» یا «برادری»^۱ توصیف می‌شود. برادری در اینجا به مفهوم برادر نسبی و خونی نیست که در دایره روابط خانوادگی و خویشاوندی معنا می‌شود؛ بلکه معنای ثانویه‌ای را در خود

1. Brotherhood group

جای داده است. درواقع، برادری به معنای «همچون برادر رفتار کردن» است؛ به عبارتی در گروه مامائوک، اعضا همچون برادرانی پنداشته می‌شوند که «هر» کاری برای برادر دیگر (عضو دیگر) گروه انجام می‌دهد.

«در این گروه براسداری است. همدلی است و هر جایی که کارت لنگ باشه به تو کمک می‌کنن» (کد ۴).

البته برخی از مشارکت‌کنندگان به شدت مخالف هستند که از آنها به عنوان یک «گروه» یاد شود. آن‌ها خود را براسدار می‌خوانند، نه یک گروه یا باند یا گانگستر؛ «دهنت رو آبکشی دیگه اسم گروه را می‌گی؟ ما گروهی نداریم. ما همه براس و رفیقیم؛ این چیزیه که بیگانگان درست کردن و من اینتو تو تاریخ حوندم که بیگانگان می‌گن این‌ها گروه و باند هستن و نه برادر! ما برادریم» (کد ۸).

مشارکت‌کننده مذکور با آوردن نام «گروه» به شدت مخالفت کرده و به محقق تأکید می‌کند که به جای گروه از مفهوم «جمع» استفاده کند؛ زیرا گروه درنهایت به «گروهک» به عنوانی گروهی «خلاف» و «متضاد» با فرهنگ مسلط بهویژه فرهنگ سیاسی می‌انجامد؛ درحالی که «جمع براسدار» آن‌ها چنین ویژگی و خصوصیتی را در خود ندارد: «گروه نگو؛ بگو جمع. می‌دونم فرق آنچنانی ندارن، ولی گروه آخرش به گروهک عدل- البصر و نمی‌دونم جیش العدل و فلان می‌رسه. ما همه باهم برادریم. قرآن هم می‌گه: «انما المؤمنون اخوانا»» (کد ۸).

این گروه براسدار بر مبنای «رفاقت» پایه‌گذاری می‌شود و پسران نوجوان و جوان یک محله براساس همین رفاقت و ویژگی‌های برخاسته از آن همچون «صداقت»، «عشق»، «دوستی» و «همدلی» دور هم گرد می‌آیند و یک «جمع» را تشکیل می‌دهند: «تو این دوره زمونه به خاطر پول با تو هستن. پول اگه نداشتی، اعتبار و آبرو نداری. ولی خب این گروه و محفلي که ما داریم بنیاد و اصلش بر رفاقت و صداقت. این جوری برات

بگم که این گروه یعنی عشق. کل کلماتم را در این خلاصه می‌کنم و برات می‌گم عشق عشق عشق، دوست و رفیق» (کد ۵).

اعضای گروه مامائوک پس از تشکیل با یکدیگر «یکی» و «همدل» می‌شوند و از این منظر یک گروه «تکین» و «منحصر به فرد» را از نظر پایبندی به اصول و قواعد خاص خود به نمایش می‌گذارند که نمایانگر ادراک مشارکت‌کنندگان از «یکی‌بودگی» اعضا است: «مامائوک یعنی برادری، همدلی و اینکه همه با هم یکی هستن و خیانت در گروه نیست» (کد ۴).

از سوی دیگر، مشارکت‌کنندگان بر «پُشت بودن» اعضای برای یکدیگر تأکید کرده‌اند. پُشت داشتن به معنای پشتوانه داشتن و نیز حامی داشتن است؛ یعنی اگر فرد عضو گروه، در عرصه‌هایی از زندگی به حمایت نیاز داشته باشد، دیگر اعضای گروه «پُشت» وی را خالی نکرده و از وی نهایت حمایت را می‌کنند. آنان «شانه به شانه»^۱ (کد ۱) برادران دیگران را حمایت می‌کنند. به اصطلاح گفته می‌شود که «پُشت به کوها جته؛ یعنی پشتیش به کوه زده است»؛ یعنی فرد دارای پشتیبان قوی است:

«همه پُشت همدیگه هستیم و برآس‌ها مثل کوه پشتی در میان. به همدیگه کمک می‌کنیم. می‌دونی که اگر کسی بیاد تو محله و جنگی چیزی بشه همینا پشت هستن» (کد ۱۲). آن‌ها هم‌گروهی‌های خویش را به عنوان عنوان «نفراتی» می‌بینند که در موقع موردنیاز از حیات خویش نیز مایه گذاشته و به قولی برایشان «مرام» می‌گذارند.

«نفرات ما هستن. ما سر خودمون رو برای اونا می‌دیم و اونا هم سر خودشون رو برای من می‌دان. اونا در جنگا برای ما جوششون رو فدا می‌کنن. سری قبل که من درگیر شدم و منو زدن، اونا ۱۰ نفر بودن و ما دو نفر بودیم. من و رفیقم که ما رو زدن، اون که پُشت غریبه بود او مدل پیشتم ایستاد و رفتیم اون‌ها رو زدیم و پاره کردیم و دوختیم» (کد ۱۳).

۱. در اصطلاح گفتاری خودشان «کپک» گفته می‌شود.

آن‌ها گروه خود را در مقابل «دیگری» به عنوان «سوسول‌ها» قرار می‌دهند و بر این باورند که سوسل‌ها همانند برادران آن‌ها پُشت یکدیگر نبوده و نیستند» «مرام دارند. این طور نیست که مثل این بچه سوسل‌ها از این کافه به این کافه می‌رن و برای همدیگه خرج می‌کنن و اینا. ولی اگه چیزی باشه، اونا پشت هم در نمیان، ولی ما پشت همدیگه در می‌ایم» (کد ۱۳).

۴. ۲. شرایط علی

مفهومات به دست آمده از پرسش‌های مربوط به شرایط علی نشان می‌دهد که مشارکت-کنندگان بین دو مبحث «علت تشکیل گروه مامائوک» و «دلایل جذب خودشان در گروه» تفکیک قائل شده‌اند. جدول ذیل مقولات و زیرمقولات حاصله از شرایط علی پدیده بررسی شده را نشان می‌دهد.

جدول ۳. مفاهیم و مقولات حاصل از شرایط علی تشکیل گروه مامائوک

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی	
شهرت محله، بزرگ بودن نام محله، سرآمدشدن از محله‌های دیگر، اسم در کردن	بلندآوازه شدن محله	بالابردن نام محله	که همچشمی
رقابت ناسالم با محله‌های دیگر، رقابت نابهنجار با محله‌های دیگر، تقليد از محله‌های دیگر	قياس با محله‌های دیگر	چشم و همچشمی محله‌ای	که همچشمی
دفاع از حق مظلوم در برابر ظالم، دفاع از حقوق پایمال شده افراد محله، تأثیب ظالم به صورت دسته جمعی	احقاق حق افراد محله	جلوگیری از ظلم	که همچشمی
دفاع از عاجزه‌ها در سطح محله (نه صرفًا خانواده)			
مقابله با بی‌ناموسی از سوی سوسل‌ها	دفاع از عاجزه‌ها	دفاع از ناموس	
پیشگیری از بی‌ناموسی از سوی اعضای خودی			
نچرخیدن جوانان محله‌های دیگر در محله مشارکت‌کننده	روابط محله‌ای محدود	کنترل و محدودسازی روابط محله‌ای	
دوست داشتن مشارکت‌کننده به عضویت در گروه، تمایل و علاقه	علاقة شخصی	تمایل درونی	نمایندگان

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی
فردی به عضویت در گروه		
فقر و وضعیت مالی نامساعد، فقر مردم عادی، ثروتمندی افرادی خلافکار	بیوسی مردم	شرایط نامساعد اقتصادی
نقش ترغیب کننده گروه‌های همسالان، تشویق رفیقان صمیمی و دوستان عضوشده در گروه	ترغیب همسالان و رفیقان	تشویق همالان
عضویوند پسرعمو(ها)، الگو بودن پسرعمو(ها)	خویشاوندان عضوشده	عضویت دیگران مهم
برادر(ان) عضو شده در گروه، الگو بودن برادر(ان)	عضویت اعضای خانواده	
ادامه عضویت پس از خروج برادر(ان)		
قابل بودن به حق انتخاب بین ماماشدن و نشدن، جزئیت ماما شدن به علت شرایط محل	شرایط محل	سابقه مامایی محله

۴.۲.۱. علل تشکیل گروه

براساس گفته‌های مشارکت‌کنندگان می‌توان گفت، علت تشکیل گروه به بالابردن نام محله، چشم و همچشمی محله‌ای، جلوگیری از ظلم، دفاع از ناموس و کترول و محدودسازی روابط محله‌ای برمی‌گردد که در ادامه شرح داده می‌شود.

بالابردن نام محله

برخی از مشارکت‌کنندگان بر این باور بودند که یکی از علل تشکیل گروه مامائوی «بالابردن نام محله» خودشان و «اسم در کردن» است؛ به بیان دیگر، تشکیل این گروه باعث بلندآوازه شدن محله‌ای می‌شود که مامائوک دارد و به نحوی در مقایسه با محله‌های دیگر «سرآمد» شود و برای خود نام و شهرتی برهمن زند:

«گروه ما هست که اسم محله‌مون بالا بره. می‌خوایم اسم محلمون رو بالا ببریم و مثلًاً اگر درگیری شد، بگن که شیرآباد هست یا فلان گروه بگن مرادقلیه» (کد ۷).
کدهای ۱، ۴ و ۱۵ نیز به مقوله مذکور اشاره کردند.

چشم و هم‌چشمی محله‌ای

یکی دیگر از علل تشکیل گروه مامائوک، «چشم و هم‌چشمی» است که در سطح محله‌ای وجود دارد؛ به طوری که جوانان یک محله پیوسته محله خود را دیگر محلات هم‌جوار یا محلات دارای مامائوک مشهور و بلندآوازه مقایسه می‌کنند و بدین نتیجه می‌رسند که چرا محله آنان همانند محلات دیگر، مامائوک نداشته باشد؛ به عبارتی جوانان یک محله فاقد گروه به این می‌اندیشند محله آنان از محلات دیگر «کمتر» نیست و سعی می‌کنند «نقص» ادراک شده را برطرف کنند؛ درنتیجه به تقلید از محله‌های دیگر، در محله خودشان نیز گروه را تشکیل می‌دهند:

«ما در محل ماما بی می‌کنیم؛ مثلاً تو شیرآباد یک گروه درست کردن که ماما هستن. نمیشه که محل ما این گروه نباشه و محل بی کس باشه. تو شیرآباد که گروه ماماها شکل گرفت ماهم ماما بی کردیم و ملنگی کردیم که روی اونا رو کم کنیم و اسم محله مونو بالا ببریم. الان اگه تو کل زاهدان بگی کشاورزی دیگه همه می‌شناسن (کد ۱۲).

بدین ترتیب رقابت ناسالم (در مقابل رقابت سالم و به کمال رساننده فرد یا جمع) و نابهنجار بین محله‌های شکل می‌گیرد که پیامدهای منفی و کژکارکردی را از خود بر جای می‌گذارد (به محور پیامدها مراجعه شود). پیامدهایی که قربانیان اصلی آن، خود اعضای گروه مامائوک هستند.

جلوگیری از ظلم

ظلم به معنای تعدی کردن از حد وسط است که در مقابل عدل قرار می‌گیرد. در نگاه مشارکت‌کنندگان، ظلم به معنای «ضرر و اذیت رساندن به «غیر» یا «دیگری» است. دیگری در اینجا، بیشتر افراد و خانوارهای یک محله است که به دلیل کردار یا رفتاری آزار و اذیت می‌شوند. در این شرایط، گروه مامائوک برای خود، نقش احراق حق مظلوم و تأديب ظالم را تعریف می‌کند؛ تا جایی که بدین باور می‌رسند که در صورت نبود مامائوک حقوق همه افراد محله «به‌حتم» ضایع و پایمال می‌شده است.

«نمی‌ذاریم ظلم بشه در جایی. اگر جایی ببینیم که به یکی داره ظلم می‌شه، ما حق را در نظر می‌گیریم و بهش کمک می‌کنیم» (کد ۵).

در راستای همین تعریف، وظیفه است که آنان به خود حق می‌دهند هر «بلایی» را بر سر ظالم بیاورند و بدین ترتیب، «یاور» و «حامی» کسی شوند که به جز اعضای گروه مامائوک یاری‌رسان دیگری ندارد:

«اگر به کسی ظلم شد، اونجا دیگه پادرمیانی چیه! اون طرف را پاره می‌کنیم و می‌دوزیم و می‌زنیم. اگر کسی بخواهد بیاد تو محل ما و روی یک فرد ضعیف دست بلند کنه، اونجا دیگه داستان ما فرق می‌کنه و داداش‌ها می‌ریزیم سرش» (کد ۱۳).

دفاع از ناموس

ناموس معانی مختلفی دارد، اما در اینجا باید گفت، «ناموس» از مفاهیم و ارزش‌های حاکم بر کشورهای اسلامی خاورمیانه است. این اصطلاح بیشتر در جوامع سنتی و اسلامی که درباره جنسیت و رفتار و روابط درون خانواده غیرت دارند، استفاده می‌شود؛ به عبارتی در یک فرهنگ سنتی، ناموس بر جنس مؤنث تأکید دارد و کسانی همچون خواهر، مادر، همسر و دختر در این دایره قرار می‌گیرند. در اینجا، زن به عنوان یک انسان، فاعلیت ندارد و خودش نمی‌تواند برای روابطش تصمیم بگیرد؛ بلکه این مردان هستند که به صرف اینکه مرد هستند این وظیفه از جانب سنت یا خدا یا دین یا قوانین قبیله و مانند این به آن‌ها واگذار شده است. در مقابل آن، «بی‌ناموسی» جای دارد؛ یعنی جنس مذکور بر زنان تسلط و قدرتی ندارد و نمی‌تواند قدرت آنان را به مرحله انقیاد برساند و نگاهبان آنان باشد. در فرهنگ‌های آسیایی به ویژه در منطقه خاورمیانه، از جمله ایران و اقوام مختلف آن، حفاظت از ناموس افتخار به شمار می‌رود. قوم بلوج نیز از این امر مستثنی نیست و بر ناموس، ناموس‌پرستی و ناموس‌دوستی تأکید زیادی دارد. جالب است بدانیم که در ادبیات عامه فرهنگ بلوجستانی این ضرب‌المثل رایج است: «جوهر بلوج آغیرتیست؛ اصل و جوهر بلوج غیرت اوست»؛ غیرتی که در راستای گفتمان ناموس محور تعبیر و تفسیر می‌باشد. با توجه به مطالب مذکور

باید گفت که مطالعه حاضر نیز تمامی مشارکت‌کنندگان تحقیق بر «دفاع از ناموس» به عنوان یکی از علل مهم و پراهمیت تشکیل گروه مامائوک تأکید کرده‌اند. ناموسی که از وی با عنوان «عاجزه» یا «عاجز» یاد می‌شود.

«برای اینکه بی‌ناموسی نشه در محله‌ما، اگر کسی از اعضای گروه دختر بازی بکنه یا با عاجزه‌های ما کاری داشته باشه، آیی گبر سسته^۱! ما روی قضیه ناموس خیلی حساس هستیم. اگر کسی در محله‌مان به ناموس دیگری چپ نگاه کند، خطش کور است^۲. غریبه جرئت نداره بیاد اینجا به طعم بازی^۳» (کد ۴).

در نگاه مشارکت‌کنندگان، این امر احساس آرامش و آسایش را برای عاجزه‌های محله به وجود می‌آورد و بعد از این «همه خپ شدن^۴» (کد ۱۲)، آرامشی که پیش از تشکیل گروه وجود نداشته است. از سوی دیگر، بنا به گفته‌های مشارکت‌کنندگان باید گفت که این کردار غیرت‌مدارانه و ناموس‌پرستانه ماماها در قیاس با سوسول‌ها، متفاوت است؛ به نحوی که سوسول‌ها حتی عاجزه‌های «بسیار پوشیده» و «با حجاب» را نیز با چشم هیزی می‌نگرند، «ولی گروه‌های دیگه مثل این سوسول‌ها که ابروهاشونو برمی‌دارن و خوشگلک هستن، دختری که با صد روسربی است و نقاب زده را نگاه می‌کنن» (کد ۱۹). در بافت فرهنگی-اجتماعی مطالعه‌شده، «نگاه چپ» به ناموس محله (نه صرفاً ناموس خانواده) می‌تواند پیامدهای ناگواری همچون سلب حیات را در پی داشته باشد؛ «اگه با ناموس ما شوختی کردی یعنی داری با جونت بازی می‌کنی. خطر قرمز که رد بشه، بلند می‌شیم برای جهاد. ناموس دیگه آخره» (کد ۲۱) یا اینکه در تلافی رفتار فرد خاطی، ناموس وی را می‌ریابند (کد ۱۳). چنین اقدام تلافی‌جویانه‌ای هم درباره بچه سوسول‌ها و هم درباره اعضای گروه صورت

۱. یعنی کارش تمام است.

۲. یعنی کارش تمام است.

۳. مسخره‌بازی.

۴. یعنی ترسیمداند.

خواهد پذیرفت و در این زمینه تفاوتی میان این دو نیست. آن‌ها ناموس‌پرستی خود را با «لات» های قدیم مقایسه می‌کنند و بر این باورند که کارشان در زمینه نگاهبانی و محافظت از عاجزه‌ها همانند آن‌هاست (کد ۶).^۱

کترل و محدودسازی روابط محله

روابط محله‌ای از جمله روابط اجتماعی محسوب می‌شود که فرصت کش‌های متقابل بین ساکنان را فراهم می‌کند. به نظر می‌رسد که براساس گفته‌های مشارکت‌کنندگان می‌توان گفت روابط محله‌ای از دید جوانان ماما محدود و دچار نقصان است. در اینجا شاهد کاهش چشمگیر روابط محله‌ای هستیم. این افراد با محل زندگی خود هویت می‌گیرند و آن را در برابر محله‌های دیگر تعریف می‌کنند. برای حفظ هویت خود نیز تمامی جوانب از جمله روابط آن را کترول و نظارت می‌کنند.

«نمی‌ذاریم غریبه‌ها بیان داخل محله. اینکه نمی‌ذاریم بقیه از محله‌های دیگر بیایند و در محل ما بچرخند» (کد ۵).

۴.۲.۲. علل جذب فرد در گروه

براساس گفته‌های مشارکت‌کنندگان می‌توان گفت، علت جذب فرد در گروه مامائوک به تمایل درونی، شرایط نامساعد اقتصادی، تشویق همالان، عضویت اقوام، عضویت برادر (ان) و سابقه مامایی محله بر می‌گردد که در ادامه شرح داده می‌شود.

۱. نکته‌ای که ذکر آن شاید خالی از لطف نباشد، این است که بر اساس گفته‌های مشارکت‌کنندگان، بحث کردن درباره «عاجزه‌ها» مطلقاً ممنوع است و در باب قضایای مربوط به جنسیت، به عقیده خودشان «غیرت» ویژه‌ای از خود بروز می‌دهند؛ برای نمونه، هنگام مصاحبه از تعداد خانوار یعنی تعداد خواهران و برادران از مشارکت‌کننده پرسش شد، اما آنان تعداد خواهران خود را بازگو نکردند و بر این باور بودند که بحث عاجزه‌ها جداست و به کسی ارتباطی ندارد؛ «تو فکر کن خواهر نداریم ما. الآن مهمان هستی و من چیزی به تو نمی‌تونم بگم، ولی کلاً مدل ما نیست که اسم خواهر رو ببریم» (کد ۶). این امر باعث می‌شود که گروه با وجود روحیه قوی حمایتگری، در مسائل و امور مربوط به نظام خانواده، دخالت نکند؛ «در مسائل خانوادگی اون قدر به خودمون اجازه نمی‌دم که دخالت کنیم؛ چون خط قرمز ما ناموسه» (کد ۸).

تمایل درونی

تمایل به صورت‌های مختلف برای نشان‌دادن شروع فعالیت عمده، حالت ذهنی همراه با میل به عمل و گرایش آگاهانه به عمل، استفاده می‌شود. «تمایل» یک عامل «دروني» تعیین-کننده عمل یا کنش همراه با ویژگی‌ها و مشخصات تبعی انگیزه‌ها است. تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد که یکی از دلایل عضویت افراد در گروه مامائوک، تمایلات درونی آنان و نیز علاقه شخصی به چنین عضویتی است. رغبت و تعشّقی که حتی از دوران کودک‌سالی نیز در آنان ریشه می‌داشد و خواهان آن‌اند:

«دیگه از همون بچگی علاقه داشتم برم داخل این گروه و آخرش هم او مدمیم. این جوری برات بگم که من خوشم می‌اوید از همه چیزشون: از تیپ و لباس پوشیدن و ظاهر و پشت مو و سرمه زدن و اینا» (کد ۱۱).

شرایط نامساعد اقتصادی

منظور از شرایط نامساعد اقتصادی همان وجود «فقر» و «ناتوانی مالی» است که یکی از مقوله‌های اصلی به دست آمده از مصاحبه با مشارکت‌کنندگان بود؛ فقری که از یک سو در سطح میانی یعنی خانواده و از سوی دیگر فقر و نبود توسعه اقتصادی در سطح کلان (در سطح میدان مطالعه‌شده) با نبود توسعه اقتصادی نمایان و هویدا است. به عقیده برخی از مشارکت‌کنندگان، منطقه مطالعه‌شده از نظر اقتصادی در شرایط مساعدی قرار ندارد و فقر و نداری یکی از ویژگی‌های اصلی ساکنان آن به شمار می‌رود؛ شرایطی که در اصطلاح گفتاری به آن «بیوس» یا «بوس» گفته می‌شود؛ هرچند افرادی که در مشاغل غیرقانونی یا «خلاف» مشغول هستند، دیگر بیوس نیستند و در شرایط مساعدتری در مقایسه با افراد «غیرخلافکار» قرار دارند.

«شیرآباد هم فقیر داره هم خلافکار. محل تجمع ساقی هاست اینجا. در کل که بخواه حساب کنم، منطقه فقیرنشینه. بیشتر مردم اینجا بیوس هستن، اما تک و توکی خلافکار و ثروتمند هم داره. از نظر خودمون ما در بالا شهر هستیم، ولی از لحاظ موقعیت که بخوایم

حساب کنیم پایین شهر هستیم. این جوری برات بگم که پایین شهر زاهدان می‌شه شیرآباد و آزادی» (کد ۴).

مشارکت‌کنندگان با ذکر نام محل سکونت خود مانند کشاورز (کدهای ۸ و ۱۵)، شیرآباد (کدهای ۶، ۱۱، ۲۳ و ۲۰)، گاراج (گاراز) (کدهای ۹ و ۱۷)، کریمآباد و قاسمآباد (کدهای ۱ و ۵) و مقایسه آن با محله‌هایی مانند کریمپور و محدوده دانشگاه (کد ۶) بر فقر و شرایط نامساعد اقتصادی آن تأکید می‌کنند. نه تنها در سطح کلان، در سطح خانوادگی نیز شرایط اقتصادی چندان مساعد و به قول مشارکت‌کنندگان «آن‌طوری» نیست.

«وضع مالی آنطوری^۱ نداریم و منم کار و بار انجام می‌دم. شوفرم^۲ و گازوئیل کشی می‌کنم، درآمدش اون‌جوری نیست. سرویسی ۲۰۰ هزار تومان به ما می‌رسه. ما دیگه با جونمون بازی می‌کنیم و ۲۴ ساعت جونمون در خطره. ولی خوب از مجبوریه دیگه. خرج خانه را هم باید بدیم. یک کاری باید باشه تا انجام بدیم. مجبورم که خرج خانه را خودم بدم» (کد ۴).

به گفته مشارکت‌کنندگان، غالب ساکنان محلات «کرایه‌نشین» هستند (کدهای ۱، ۸ و ۱۴). علاوه بر این، این شرایط نامساعد را می‌توان در بیکاری یا در اشتغال در مشاغلی (نظیر کارگری، پسته‌چینی و...) جست که امنیت برخوردار ندارند.

«من تو کار فرش و تلویزیون هستم؛ روی فرش می‌شینم و تلویزیون نگاه می‌کنم، ولی دور از شوخی کاری دارم که با آن سبزی فروشم در فلکه کوزه^۳» (کد ۶).

تشریف همسالان

گروه همسال به اشخاصی معمولی گفته می‌شود که از لحاظ سنی نزدیک به هم باشند؛ بنابراین چند نفر دوست و هم‌کلاس که دائم با یکدیگر تماس دارند و فعالیت مشترک انجام

۱. در اینجا منظور مشارکت‌کننده از «آنطوری» همان شرایط اقتصادی خوب و موقعیت اقتصادی بالاست.

۲. رانده

۳. فلکه کوثر که مردم محلی به دلیلی ترجیح می‌دهند به آن فلکه (میدان) کوزه بگویند.

می‌دهند و بر یکدیگر اثر می‌گذارند، یک گروه همسال را تشکیل می‌دهند. بنا بر اظهارات مشارکت‌کنندگان، تشویق و ترغیب گروه همسالان و رفیقان صمیمی به عضویت آنان در گروه شده منجر است:

«رفیقایی داشتم که از همون بچگی با اونا می‌گشتم و شاید اونا از مشوق‌های من بودن و آخرش هم او مدام داخل گروه و به آرزومندی رسیدم» (کد ۴).

تأثیر گروه همسالان از هنجارهای تکاملی و متعالی دوران نوجوانی و حتی جوانی، پیش-شرط اجتماعی‌شدن و هویت‌یابی است، اما نتایج این مطالعه نشان داد، صمیمت و ارتباط با همسالانی که خود عضو گروه مامائوک هستند، می‌تواند زاینده خطرات و آسیب‌های بسیار باشد.

عضویت دیگران مهم

برخی از مشارکت‌کنندگان نیز یکی از علل عضویت خود در گروه را عضویت «خویشاوندان» و «اقوام» خود در گروه ابراز کردند. این خویشاوندی^۱ بیشتر در ارتباط با پسرعموها (خویشاوندان سببی پدری) معنا یافته و در حکم الگویی برای عضویت مشارکت-کننده بوده است؛ بهویژه اینکه اگر در شرایط «جنگ» و «درگیری» به کمک وی شتافته باشند؛ همانند شرایطی که برای کد (۷) روی داده بود:

«من از طریق پسرعموم وارد این گروه شدم؛ یک درگیری برای من پیش اومد و به پسرعموم زنگ زدم بعد از ۵ دقیقه چندتا موتور اومدن پشت من و از من دفاع کردن و از آن موقع به بعد مهر این گروه‌ها به دلم نشست و گفتم حتماً خوب بود که اون رفته» (کد ۷). علاوه بر این، اگر فرد، برادر(های) بزرگ‌تری داشته باشد که سابقه عضویت در گروه را داشته باشند نیز فرد را تشویق می‌کند که در صدد کپی‌برداری و تقليد رفتار و گفتار آنان برآید. این عضویت حتی پس از خروج برادر(ها) به علت ازدواج یا عوامل دیگر نیز مخدوش نمی‌شود و فرد به عضویت خود ادامه می‌دهد.

1. Kinship

«من با رفیقای داداشم و بزرگ‌تر و کوچک‌تر از خودم گشتم. آن داداشم ماما نیست. زن و زندگی داره، ولی من بی‌عقلی می‌کنم و در این کار هستم» (کد ۲۰).

سابقه مامایی محله

برخی از مشارکت‌کنندگان بر این باور بودند که با توجه به شرایط مامایی محله، پسران نوجوان و جوان محله بدون اختیار به این مسیر و عضویت در گروه کشیده می‌شوند. درواقع، فرد بین ماما «شدن» و «نشدن» مختار و حق انتخابی برای خود قائل نیست: «در محلمون مامائوک زیاد بود و می‌مدن مامایی می‌کردن. از ۱۱-۱۰ سالگی با این‌ها برخورده داشتم. تو محل ما از ۱۰۰ نفر ۹۱ نفر همین جوری مثل ما هستن. محلیه که بخوای یا نخوای کشیده می‌شی در این راه» (کد ۱۲).

۴.۳. استراتژی‌ها

استراتژی‌ها یا راهبردهای مشارکت‌کنندگان در برابر پدیده مرکزی صورت می‌گیرد. همان‌طور که بیان شد، پدیده مرکزی در این مطالعه عضویت در گروه مامائوک است. شرایط مداخله‌گر و شرایط زمینه‌ای نیز بر این نوع راهبردها تأثیر گذارند. جدول ذیل مقولات و زیرمقولات حاصل از استراتژی‌های مواجهه با پدیده مرکزی را نشان می‌دهد.

جدول ۴. مفاهیم و مقولات حاصل از استراتژی‌های مشارکت‌کنندگان در مواجهه با گروه مامائوک

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی
توضیح خطای کمک واسط، گفت‌وگو با اعضای گروه از طریق واسطه قابل اعتماد، مجاب سازی گروه، اقناع گروه از اشتباه پیش‌آمده	اقناع گروه	مجاب‌سازی
استفاده از سلاح سرد در درگیری، جنگ با اعضای گروه	درگیری خفن	جنگ شدید
ترک گروه به علت حفظ حرمت اعضا	ترک گروه	رهاسازی
ترک محل به علت احساس شرم‌گشته، سرپایین بودن، ناتوانی در نگاه کردن به چشم براس‌ها	رها کردن محل سکونت	
ترک محل به علت حفظ حیات		
تغییر گروه ماما	پیوست به مامائوکی	ابداع

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی
تغییر محل به علت تغییر ماما	دیگر پدیدآیی مامائوکی جدید	
شکل دادن به گروه دیگر با عضویت دوستان		
فرار از دست اعضای گروه، فرار به علت ترس از جان	نجات جان با فرار	فرار

مجاب‌سازی

مشارکت‌کنندگان در زمان بروز مشکل سعی می‌کنند با کمک یک واسطه قابل اعتماد با گروه گفت‌و‌گو کنند و از طریق مذاکره و توضیح مسئله پیش‌آمده گروه را مجاب کنند تا از اشتباہ پیش‌آمده توسط فرد چشم‌پوشی کند.

«اگر کار خیلی بدی انجام بدم، اول می‌رم عذرخواهی می‌کنم و احتمالش هست که منو نبینشند. ولی برآشون توضیح می‌دم که اشتباہ شده. تا حالا کار بدی نکردم که به اینجا برسه، اما اگه کار خوب انجام بدم، بهم احترام می‌ذارن. شاید منو انتخاب کنن که بشم جانشین رئیس» (کد ۵).

جنگ (درگیری) شدید

گاهی ممکن است بین اعضای یک گروه بر سر مسائل مختلف اختلاف روی دهد. بسته به درجه اهمیت مسئله پیش‌آمده، ممکن است اختلاف رخداده به درگیری و «جنگ» بینجامد. باید گفت، جنگ در خرده‌فرهنگ مامائوک جایگاه خاصی دارد. این افراد عامدانه در گفت‌و‌گوهای خود «جنگ» را معادل دعوا، در کنار آن یا به کار می‌برند. این امر از یک طرف می‌تواند برآمده از اهمیت روحیه حماسی و دلاورانه در میان این افراد داشته باشد و از سوی دیگر، دلالت بر جدی بودن واقعی این نزاع‌ها دارد که آن‌ها را در سطحی بالاتر از دعواهای مألف و مأنوس مخاطب قرار می‌دهد. این نزاع‌ها اساساً با هدف نابودی طرف مقابل اتفاق می‌افتد و واقعاً صورت جنگ تمام‌عیار را به خود می‌گیرند. از نظر مشارکت‌کنندگان، «جنگ، جنگ است» و در جنگ تنها سلاح‌های سرد است که سخن می‌گویند. در چنین شرایطی چاره‌ای به جز استفاده از این ابزارها وجود ندارد. درواقع، به همان

شیوه‌ای که آنان در برابر ماماهای دیگر محلات گروه را تشکیل می‌دهند و در جنگ با آنان شرکت می‌کنند، ممکن است در شرایطی قرار گیرند که در برابر اعضای گروه خودشان نیز دست به جنگ بزنند.

«تا آن کسی از من ناراحت نشده، ولی قلب من چرا. یکی بود چون بگا بود و یک داستانی بین من و آن پیش او مده بود و این خودش رو به خاطر یک بچه خوشگل با من درگیر کرد و من داشتم بچه بازی می‌کردم که فکر کنم اون فامیلش بود. من و اون از هم ناراحت شدیم و جنگ کردیم و درگیری مون خیلی بالا شد؛ طوری که چاقو کشیدیم برای هم و گفتیم که هم‌دیگرو می‌کشیم» (کد ۱۳).

رهاسازی

یکی دیگر از استراتژی‌های پیش روی مشارکت‌کنندگان، صرف‌نظر کردن و رها کردن است که به دو شکل ترک گروه یا ترک محل خود را نشان می‌دهد. در این شرایط، فرد به علت احترامی که برای اعضای گروه قائل است و حفظ حرمت آنان، گروه را ترک می‌کند. «مسئله و تلاش دو حالت بیشتر ندارد یا کارت واقعاً خیلی گند است که باعث می‌شود جلوی اونا آبرو نداشته باشی و مجبور به ترک می‌شی؛ ترک آن محفل؛ چون حرمت رو می‌دونی و حرمت رفیق رو پایین می‌میری، اینجوری برای اونا هم بهتره» (کد ۸).

گاهی ممکن است خطای سرزده از سوی عضو گروه به اندازه‌ای بزرگ باشد که فرد مجبور شود محل سکونت خود را رها کند؛ برای مثال، مخبری کردن یا بی‌ناموسی کردن. فرد ممکن است از روی شرمندگی و احساس شرم‌ساری این کار را انجام دهد که در اصطلاح گفته می‌شود «سرم پایین است» یا «نمی‌توان به چشم براس‌ها نگاه کرد» یا اینکه برای حفظ جان خود تن به انتخاب استراتژی مذکور دهد.

«البته این طور داستانی بلکه برای ما پیش نیاید اگر که او مدد دیگه سرم پایین می‌شه در محل. مگه از این محل بذارم و برم. نان ندارد. یا اگه مخبری کنی و خبر براس‌هارو جایی درز بدی، اونا دیگه به خونت تشنه می‌شن» (کد ۱۵).

ابداع

یکی دیگر از استراتژی‌ها نیز تغییر گروه است؛ یعنی فرد از عضویت یک گروه بیرون می‌آید و به عضویت گروه دیگری درمی‌آید (کد ۱). در این شرایط با توجه به اینکه هر محلی دارای یک گروه مامائوک است، تغییر گروه به همراه خود تغییر محل را نیز می‌آورد. همچنین فرد اخراج شده ممکن است گروه جدیدی را تشکیل دهد. گروه جدید با عضوگیری از نوجوانان و جوانان دیگری صورت می‌گیرد که عضو گروهی نیستند یا در محله‌ای شکل می‌گیرد که در آن گروه مامائوک وجود ندارد.

«دیگه می‌ری یا گروه دیگه ماما می‌شی. یا اینکه اگه حرفت برو داشته باشه و خفن باشی و قبلًا تو جنگا خود تو اثبات کرده باشی، می‌ری یه گروه دیگه برای خودت جمع می‌کنسی و می‌شی رئیشش» (کد ۲).

فرار

آخرین استراتژی «فرار» است. این استراتژی در هر شرایطی به کار نمی‌رود. درواقع، فرد باید گناه نابخشودنی‌ای انجام داده باشد که دیگر اعضای گروه «به خونش تشنه باشند» و اوی برای حفظ حیات و ادامه زندگی «پا به فرار» بگذارد و بگریزد.

«اگر کاری بکنم که اعضای گروه خیلی از من ناراحت و عصبانی بشن و به خونم تشنه باشن، بهترین کار این است که فرار کنم یه جای دیگه و جونمو نجات بدم. دیگه باید یا افغانستان یا پاکستان برمی و چند سالی پنهون بشی. برای این کارا رحم نمی‌کنن و سرت را کنارت می‌ذارن^۱» (کد ۴).

۱. می‌کشند.

۴. ۴. پیامدهای حاصل از عضویت در گروه مامائوک

پیامدها، نتایج راهبردهایی اند که کنشگران آن‌ها را در رویارویی با پدیدۀ مرکزی، شرایط زمینه‌ای و مداخله‌گر در نظر می‌گیرند. مقوله‌های برآمده از پرسش «پیامدهای تشکیل و عضویت در گروه مامائوک چیست؟» در جدول ذیل نشان داده شده است.

جدول ۵. مفاهیم و مقولات حاصل از پیامدهای گروه مامائوک

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی	
جان دادن برای یکدیگر، حمایت تا پای جان در برابر دیگران	حمایت در درگیری‌ها	حمایتگری	بُهمی بِعْدِ مَحْمَدِی
پول دادن به براس‌ها، کمک مالی در زمان نیاز	حمایت مالی		
بیکاری و نداشتن مشغولیت، پر کردن زمان آزاد، از بیکار درآمدن	وقت آزاد زیاد	پرشدگی اوقات فراغت	
پوشیدن شلوار لپ دار یا گشاد	سبک خاص پوشش		
لُنگ داشتن			
کشیدن شلوار تا قوزک پا			
داشتن پشت مو	سبک خاص آرایش		
سیاه کردن چشم‌ها (سرمه کشیدن)			
پیدا کردن دوستان زیاد، دوست شدن با دیگر پسران محله	گسترش شبکه دوستان	گسترش روابط اجتماعی دوستانه	
لات، اراذل، بیکار و علاف، ماما	برچسب زنی منفی	انگ اجتماعی	
افراد ناشایسته	بی مردمی		
-	حذف توسط گروه به واسطه تأهل	لزوم تجرد	
-	خودحدّفی به واسطه تأهل		
تیره و تاری روابط پدر-پسر	تیره و تاری روابط بین خانواردگی		
تیره و تاری روابط برادر-برادر			
دشمن داشتن به سبب جنگ و درگیری با افراد دیگر محلات	طرف زیاد داشتن	دشمن‌زایی	

مفهوم	زیرمقولات	مفهوم اصلی
احساس از دست دادن زمان و عمر، قیاس خود با دیگر افراد غیر مامائوک و احساس تلف شدن عمر، به فایده بودن عضویت در گروه	حس از دست دادگی و زیان کردن	احساس خسران
کشیدن چرس		
کشیدن نسوار		
کشیدن سیگار		
کشیدن بنگ		
صرف بسیار اندک مواد صنعتی همچون شیشه و کریستال	معتاد شدن	اعتماد به مواد مخدر
صرف نکردن تریاک، اعتقاد به صرف تریاک بین پیرمردان		
دزدی و سرقت		
دعوا و کنک کاری		
چاقوکشی	اعمال و کردارهای مخرب و بزهکارانه	کنشگری منفی

مفهوم اصلی حاصل از تحلیل مصاحبه‌های انجام‌شده با گروه مامائوک نشان از دوسویگی پیامدها (سویه مثبت و منفی) دارند. هریک از این مقولات اصلی در ذیل خود، دربرگیرنده زیرمقولات و مفاهیم هستند که در ادامه بحث می‌شوند.

۴.۴.۱. پیامدهای مثبت

حمایتگری اجتماعی

حمایت اجتماعی یعنی دانستن این مطلب که فرد خود را بخشی از جامعه‌ای احساس کند که برای وی ارزش قائل هستند و در زمان نیاز به حمایت از وی می‌پردازند. گروه مامائوک نیز در زمان «مطلوبه» یا «درخواست» به «حمایتگری^۱» از اعضای خود می‌پردازند.

1. Advocacy

این حمایتگری دارای جنبه‌های مختلفی است. یکی از جنبه‌های آن، توسعه ائتلاف و اتحاد اعضای گروه برای حمایت از یکدیگر در برابر «دیگری» است. «خوبیش اینه که دستمان را هر جا باشد می‌گیرن و تنها نمی‌ذارن و پشت موزو خالی نمی‌کنن» (کد ۴).

این حمایتگری حتی تا پای «جان» نیز ادامه دارد و مشارکت‌کنندگان اعلام کردند که حاضرند برای براس‌های خود در شرایط مختلف، جان خود را نیز فدا کنند: «برای همدیگه جان می‌دیم» (کد ۲۱). جنبه دیگر، حمایت از اعضای در زمان مشکلات اقتصادی است؛ به عبارت دیگر، آنان به «دست‌گیری مالی» از یکدیگر مبادرت می‌ورزند. همان‌طور که گفته شد، مشارکت‌کنندگان مطالعه پیش رو، یکی از دلایل تشکیل گروه مامائوک را شرایط نامساعد اقتصادی معرفی کردند. گروه مزبور در زمان دست‌تنگی و نیازمندی به اعضای خود کمک مالی می‌رساند و به نوعی نقش حمایتگری مالی را ایفا می‌کند. این امر به عنوان یکی از پیامدهای مهم و در عین حال ثبت تشکیل گروه مامائوک و تداوم آن از سوی مشارکت-کنندگان معرفی شد.

«وقتی که دستمون تنگ می‌شه و بی‌پول می‌شیم، دلمون خوشه که رفقا هستن و کمک می‌دن و اینکه برادری داریم و نامردی نمی‌کنن. همین برامون کافیه. اگر وضع مالی یکی خراب شد، بقیه به اون کمک می‌کنن. اگر یکی مشکلی داشته باشد تا جایی که بتوانیم با دزدی شده یا با هر چی شده، مشکل مالی‌اش را حل می‌کنیم» (کد ۴).

حمایت مالی متقابل اعضا از یکدیگر از خود کارکردهای مثبتی هم برای حمایت‌کننده و هم برای حمایت‌شونده بر جای می‌گذارد؛ از جمله اینکه باعث می‌شود «ارزش» و «جایگاه» فرد حمایت‌کننده در گروه و در میان اعضای آن بیشتر شود و نیز به دورشدن احساس «واماندگی» و «تنها بی» در اعضای دریافت‌کننده حمایت منجر می‌شود و پیوسته این احساس به آنان دست دهد که «یکی هست» یا «پشت دارند».

پرشدگی اوقات فراغت

با توجه به بیکاری گسترده در بین جوانان از یک سو و وجود زمان‌های آزاد در بین نوجوانان می‌توان گفت، اعضايی که به گروه ملحق می‌شوند، از اوقاتی برخوردار هستند که در آن کار مفیدی برای انجام دادن ندارند؛ به همین دلیل فرصتی در اختیار دارند که باید آن را پر کنند. شاید بتوان از این ساعات خالی از مشغولیت به عنوان اوقات فراغت نام برد. اوقات فراغت زمانی است که فرد وظایف خود را انجام داده است و فرصتی در اختیار دارد تا به فعالیت‌های مورد علاقه‌اش بپردازد؛ به عبارت دیگر، فراغت به زمان‌هایی اطلاق می‌شود که افراد کار ضروری برای انجام دادن ندارند و معمولاً در این موقع تمایل به انجام فعالیت‌های فرح‌بخش و نشاط‌آور بیشتر می‌شود. درواقع، استفاده فعال و مفید از اوقات فراغت باعث افزایش انرژی، خلاقیت، اشتیاق و احساس مفید بودن می‌شود و به فرد برای دور کردن حس ناخوشایند و آزاردهنده بی‌کاری و بی‌فایده بودن از خود کمک می‌کند، اما این اوقات ارزشمند برای افرادی که هیچ برنامه‌ی خاصی برای بهره‌گیری از این زمان‌ها ندارند، بسیار خسته‌کننده و عذاب‌آور است. اعضايی گروه مامائوک نیز بر این باور هستند که عضویت در گروه باعث می‌شود که از بیکاری دور شوند و وقت‌های آزادشان با نشستن و گشتن با اعضا پر شود و مشغولیت داشته باشند؛ به همین دلیل این امر را فایده و مزیت در نظر می‌گیرند.

«فایده‌اش برای ما یک نوع سرگرمیه. سرگرمی هست که در همین لحظه خوشیم و از غم و غصه چند لحظه‌ای دور می‌شیم. با داشین‌ها (داداش‌ها) تو محل از این پارک به اون پارک می‌چرخیم یا موتورسواری و کفتربازی می‌کنیم» (کد ۸).

سبک خاص پوشش و آرایش

گروه مامائوک از سبک خاصی برای پوشش و آرایش استفاده می‌کند. برخی از اعضايی گروه در اثنای سخن بر این باور نیستند و بر نداشتن پوشش و آرایش خاص تأکید می‌کنند؛

«شکل ظاهری خاص نداریم» (کد ۱۳)، اما در ادامه بر این نوع خاص صحه می‌گذارند؛ مانند داشتن لنگ و شلوار بلند.

«یک لنگ است و عزت ما همون لنگ است و آن را کسی نمی‌تونه از ما بگیره و اگر گرفت انگار که ما را کشته و لوله خود را دستی کسی نمی‌دیم. اگر بایدیم دست رفیق می‌دیم که لنگ نداشته باشه. لنگ داریم و شلوارمون بلندتر از قوزکه. کفش‌ها هم یک مدلی هستن» (کد ۱۳).

سیاه کردن چشم‌ها^۱ (کدهای ۱، ۴، ۹، ۱۸، ۲۳ و ۲۳)، پشت مو گذاشتن (کدهای ۱، ۳، ۸، ۱۳، ۲۰ و ۲۲) و پوشیدن شلوارهای لپ‌دار یا گشاد (غالب مشارکت‌کنندگان) نیز از دیگر سبک‌های پوشش اعضای مامائوکی است. شایان ذکر است که آنان در عین حال که از پوشش خود تعریف و آن را رضایت‌بخش ارزیابی می‌کنند، برخی از مدل‌ها، سبک‌ها و فرم‌های پوشش و آرایش مانند برداشتن ابرو، کوتاه کردن مو به سبک آلمانی و... را به سخره می‌گیرند.

«شهری‌ها رو دیدی که ابرو‌ها شونو برداشتن! رشته برای آقا پسر که بیاید در گوشه ابروی خودش رو برداره. این کارها را اگر در گروه ما کردی، دیگه بی‌ارزش و خیلی بی‌ارزش می‌شی. یا سوسول موسول‌هایی که این تیپ‌ها می‌زنند و مدل پدل می‌زنند و کنار موهاشون رو کوتاه می‌کنن مثل مرغ‌های ماشینی» (کد ۶).

گسترش روابط اجتماعی دوستانه

هر رابطه‌ای که با فردی غیر از خودمان برقرار می‌کنیم، به عنوان رابطه اجتماعی بررسی می‌شود؛ بنابراین رابطه با دوستان، خویشاوندان، همسر، همکار، مدیر و کارمند، همگی مصدقه‌هایی از رابطه اجتماعی محسوب می‌شوند. در مطالعه حاضر می‌توان گفت یکی از

۱. برخی از مشارکت‌کنندگان سیاه کردن چشم‌ها را سنت می‌دانستند که در میان افراد غیر‌مامائوکی نیز رایج است (کدهای ۷، ۱۲، ۱۶ و ۲۰).

پیامدهای مثبت (از نظر مشارکت‌کنندگان) گروه مامائوک، گسترش روابط اجتماعی «دوستانه» است. با در نظر داشتن دیدگاه‌های زیمل می‌توان گروه دوستان را در قلمرو گروه‌های «ثانویه‌ای» معرفی کرد که با گردآمدن چند نفر از افراد تقریباً همسن و سال شکل می‌گیرد.

«فایدش اینه که با چند نفر آشنا شدیم. همه با هم دوست شدیم. دوست پیدا کردیم» (کد ۸).

البته این روابط دوستانه نیز مانند گروه دیگری، همیشگی، پایدار و ثابت نیست و ممکن است از هم پاشیده شود. روابط دوستانه گروه مامائوک نیز ممکن است به دلیل «نارفیقی» موجبات ناراحتی اعضا را فراهم آورد و از هم بپاشد یا در معرض از هم‌پاشیدگی قرار گیرد. «نارفیقی» هست. نارفیقی ضرر بزرگی هست. لاشی بازی. هم آن می‌خواه بگم جلوی دوربین که حرفام رو بگیری. یک چند مدتی تقریباً یک هفته‌ای بازداشت بودم و من را بردن پیش درخت سخنگو. اونجا عکس مرغ است که زیرش تخم مرغ است. خلا کمک کرد از آنجا نجات پیدا کردیم» (کد ۸).

به دست آمدن غنیمت

در جنگ‌ها و نزاع‌های دسته‌جمعی، به دست آوردن غنایم یکی از جنبه‌های جذاب است. در کنار افتخار و شرف که ارزش‌های غیرمادی محسوب می‌شوند، این جنبه نیز موجب تلاش و دلاوری مضاعف افراد و برخورداری ایشان از پاداش‌هایی می‌شود که در صورت عضویت نداشتن در گروه، از آن محروم می‌شدند. نکته جالب توجه در این زمینه، انتساب این دستاوردها به خواست خداوند و بیان توجیهی مذهبی برای مشروع بودن این اموال است.

«اگر جنگی می‌کنیم می‌بینی یک ساعتی، چاقوی، گردنبندی، واسکتی، موبایلی گیر می‌آید. الله جان می‌رسونه این‌ها رو. مزایای عضویت در گروه» (کد ۶).

۴. ۴. پیامدهای منفی

انگ اجتماعی

استیگما (انگ اجتماعی) در اصل به معنی نشان یا علامت فیزیکی شرم بوده است، ولی اکنون یک نشان ناپیدا است که شما را از بقیه افراد جدا می‌کند. مشکل کلمه استیگما این است که تمرکز آن بر تفاوت یک فرد است و نه بر افرادی که آن فرد را از بقیه جدا کرده‌اند؛ به عبارتی، بدنامی اجتماعی یا انگ اجتماعی مخالفت شدید یا ناخشنودی از یک فرد یا گروه به دلیل ویژگی‌های اجتماعی است که از ایشان تصور می‌شود و برای تمایز ایشان از دیگر اعضای یک جامعه به کار می‌رود. بدین‌گونه، چنین فرد یا گروهی که هنجارهایی متفاوت با جامعه دارند، ممکن است توسط آن جامعه بدنام شمرده شوند. براساس یافته‌های مطالعه حاضر باید گفت، «دیگرانی» که اعضای گروه مامائوک را می‌شناسند یا با آنان در ارتباط هستند، دیدگاه منفی به آنان دارند؛ از جمله اینکه به آنان انگ «لات» بودن یا «مردم» نبودن و... می‌زنند.

«ما از دید خودمان گروه خوبی داریم، ولی از دید مردم خوب نیستیم. اسما مون بد دررفته. چیزی بادی تو ذهن مردم جا دادن که انگار ما خرابیم. از مردم دور می‌شی و از چشم‌شون می‌افتی. این طور برات بگم که درس عبرتی شدیم برای بقیه بچه‌ها که باباهاشون بهشون ما رو نشون بدن. مارو اراذل و بی‌ناموس و بنگی می‌دونن» (کد ۲۰).

به علت همین انگ اجتماعی است که اعضای گروه مترصد انجام برخی از کنش‌ها به صورت «پنهانی» و «دور از چشم دیگران» هستند. انجام پنهانی کنش‌های جمعی مانند «چرس» کشیدن باعث می‌شود که از یک سو از بدنامی و بدآوازه شدن اعضا جلوگیری کند و از سوی دیگر از سوی مأمورین انتظامی تعقیب نشوند.

«مثلاً پنهونی چرس می‌کشیم. این طوری هم برای ما بهتره و هم برای بقیه؛ چون اگه جلوی چشم همه باشه، به ما با یک دید دیگر نگاه می‌کنن که لات هستن و چی و چی

هستن و آبرومون می‌ره. دیگه می‌شه گاو پیشونی سفید. اگه نام و آوازه‌ات چسبید^۱، دیگه آبروت رفته. هرچی هم بشه، دیگه مأمورها ذنبالتن» (کد ۱۵).

لزوم تجرد

یکی از ویژگی‌های اصلی گروه مامائوک این است که تمامی اعضای ثابت آن « مجرد» هستند. نکته جالب توجه این است که مشارکت‌کنندگان در اثنای سخن از وضعیت تأهل خود، مجرد بودن خود را به شرایط اقتصادی نامطلوب ربط می‌دهند؛ « با این خرجا کی می-تونه ازدواج کنه؟ ما خرج خودمون رو نداریم بدیم» (کد ۱۹)، اما با کنکاش بیشتر، مشخص می‌شود که مشخصه این گروه تجرد است و کسی که خواهان این است که مامائوکی باشد، تلاش خود را به کار می‌بندد تا مجرد باشد. در چنین شرایطی، نه تنها اعضای تازهوارد و تازه‌جذب‌شده باید مجرد باشند، بلکه در صورت ازدواج به شکل خودخواسته گروه را ترک می‌کنند یا به ناچار توسط گروه طرد می‌شوند.

«هرکسی که ازدواج کنه یا خودش از گروه می‌ره یا گروه آن را حذف می‌کنه یا مردم می‌شه»^۲ (کد ۴).

همان‌طورکه از گفته‌های مشارکت‌کننده مذکور بر می‌آید، علت ترک خودخواسته یا ناخواسته از گروه مامائوک پس از پایان دوران تجرد این است که اعضای متأهل به اصطلاح «مردم» می‌شوند؛ یعنی متهلان اصلاح می‌شوند و فرد اصلاح‌شده‌ای که رفتارها و عملکردهش براساس معیارها و هنجارهای جامعه مسلط باشد، کارایی چندانی برای گروه مامائوک ندارد؛ به عبارتی این فرد «سُست» می‌شود:

«اینا دیگه سست می‌شن و آن جنگ‌های قدیمی را نمی‌کنن و می‌ترسن و فکر خانواده‌اش رو می‌کنه و دل و جرئت قبلى را نداره که برای جنگ بیاد و اگر کسی متأهل باشه و بخواهد وارد گروه بشه، باید خودشو تو جنگا ثابت کنه» (کد ۱۲).

۱. همه‌جا پخش شد.

۲. اصلاح می‌شود.

برخی از مشارکت‌کنندگان نیز بر این باور بودند که افراد متأهل می‌توانند وارد گروه شوند، اما آنان مانند افراد غیرمتأهل آزادی چندانی برای کنشگری در گروه ندارند (کدهای ۲۱ و ۹) یا اینکه فرد متأهل به تدریج و به‌واسطه فشار خانواده «آمد و شدش» با گروه کم و کمتر و دلسوز می‌شوند، تا جایی که دیگر با گروه قطع ارتباط می‌کند (کدهای ۳، ۷، ۱۶ و ۲۳) یا فشارهای مالی مربوط به زندگی زناشویی و وظایف مربوط به نان‌آوری، فرد متأهل را به ترک گروه مجبور می‌کند (کدهای ۸ و ۱۷). از نظر مشارکت‌کنندگان، حضور نداشتن فرد متأهل در گروه برای حفظ زندگی و استحکام آن بهتر است؛ چراکه نبود درآمد کافی و بیکاری باعث از هم‌پاشیدگی زندگی فرد متأهل می‌شود. نکته‌ای که ذکر آن خالی از لطف نیست، این است که اعضای گروه مامائوک به علت انگ اجتماعی‌ای که بر پیشانی دارند، دیدگاه مثبت درباره آن‌ها وجود ندارد و خانواده‌های «دختردار» چندان تمایلی به پیوند خویشی با آنان ندارند (کدهای ۶ و ۱۹).

تیرگی روابط

عضویت در گروه مامائوک تغییرات زیادی را در شرایط زندگی حال و آینده اعضا بر جای می‌گذارد. بخشی از این تجربیات به تغییرات حاصل شده در روابط اجتماعی آن‌ها به‌ویژه روابط آنان با اعضای خانواده بر می‌گردد؛ به طوری که عضویت در گروه باعث تیره و تار شدن و ضعف روابط فرد با پدر و نیز روابط فرد با برادران خود می‌شود. پدر و برادران به عنوان کسانی که نسبت به گروه مامائوک «دیگری» به حساب می‌آیند و به پیامدها و بروندادهای عضویت در گروه از نگاه یک فرد «بیرونی» می‌نگرند، می‌توان گفت دید واقع‌بینانه‌تری به افراد عضو گروه دارند. این نگرش و دید واقع‌نگرانه به مخالفت آن‌ها درباره عضویت در گروه منجر می‌شود. آنان در قدم اول سعی می‌کنند، فرد را به ترک گروه راضی کنند و در صورت موفق‌بودن و دست‌نیافتن به این هدف، روابط‌شان تیره می‌شود: «پدر و مادرم از اینکه عضو اکیپم مشکل دارن. می‌گن چرا رفتی ذنبال گنجسترنی و مامائوکی. برادرام از من بزرگ‌ترن: یکی ۲۵ و یکی هم ۳۰ سالشه. اونا عضو این گروه‌ها

نیستن. به خاطر همین زیاد رابطه خوبی با من ندارن و خیلی تلاش می‌کنن و می‌کردن تا منو از این گروه بیرون بیارن. به خاطر همین خیلی با او ناخوب نیستم» (کد ۵).

دشمن‌زایی

اعضای گروه مامائوک به علت کنشگری‌های منفی همچون زد و خورد، دعوا و درگیری و به اصطلاح خودشان، «جنگ» کردن با مامائوک‌های دیگر محلات همچوار، برای خود دشمن‌تراشی می‌کنند. در اصطلاح گفتاری گفته می‌شود که «طرف زیاد دارد»؛ دشمنانی که مخالفان آنان هستند و در صدد از بین بردن یا به راه انداختن جنگ با آنان هستند. این دشمنان «قسم خورده» بر مبنای کینه‌های پیشین در پی نابودی آنان برمی‌آیند.

«من خودم جنگ و دعوای زیادی کردم. من آن طرف زیاد دارم و نمی‌تونم از محل به خوبی خارج بشم و بروم جای دیگری؛ چون دیگه جنگ و داستانی بین ما پیش می‌آید. پیش او مده قبلًا و آن کینه به دل دارند؛ چون سری قبل که تنها رفتم در کافه ریختند سرم من را با چاقو زدن» (کد ۱۷).

در چنین شرایط دشمن‌زایی، تنها دشمنی با دشمن و نه دوست شدن یا فرار از دست دشمن معنا پیدا می‌کند؛ چراکه در غیر این صورت، به معنای عقب‌نشینی و درنتیجه سرشکستگی است.

احساس خسran

خسran به معنای «زیان‌کردن» است. برخی از اعضای گروه نیز با تجربه چندین ساله از عضویت در گروه بر این باور هستند که گروه هیچ فایده و مزیتی برای آنان ندارد و به همین دلیل، احساس خسran و «از دست دادگی» بر آن‌ها غلبه دارد. آنان با مقایسه خود با دیگر افرادی که در سنین مشابه با آنان هستند ولی عضو گروه نیستند، بیشتر به این احساسات منفی چار می‌شوند. از نظر آنان، عضویت در گروه باعث شده است که عمر و زندگی خود را «مُفت» ببازند و چیزی عایدشان نشود.

«عضویت در گروه فایده‌ای نداشت. اگه نمی‌او مایم تو این راه بهتر بود. فوایدی که بگز و گفتنی باشه نداشت. ما را زد و بدیخت و بیچاره کرد. آن هم سن و سال‌های ما هستن فامیل‌امون که می‌بینیم وضع و حالشان خوبه. رفتن سر زندگی و رفتن سرکار و کار و کاسبی و خداروشکر و ضعیشان خوب است و صاحب زن و بچه شدن و مثل ما علاف و بدیخت نیستن» (کد ۱۱).

اعتباد به مواد مخدر

اعتباد به مواد مخدر و زیاده‌روی در مصرف آن یکی دیگر از پیامدهای منفی عضویت در گروه مامائوک است. آنان به شکلی مداوم «محفل» می‌گیرند و به مصرف مواد مختلف اعتیاد‌آور اقدام می‌کنند؛ اعتیادی که کنترل کردن آن مشکل است و فرد نمی‌تواند از خود اراده و اختیاری به کار گیرد تا دیگر به سراغ آن نرود:

«عیش اینه که معتاد می‌شیم. خراب‌ترش اینه که نمی‌توانیم خودمون رو نگه داریم» (کد ۶).

علاوه بر نبود اختیار برای کنترل خود و مصرف نکردن مواد مخدر، باید گفت که به عقیده مشارکت‌کنندگان چنین اعتیادی باعث می‌شود که نزد اعضای گروه عزیزتر شوند:

«حقیقت اینه که در این گروه هرچه لجن تر و معتاد باشی، عزیزتر و خفن‌تر و بزرگ‌تر هستی. کسی که موقع کشیدن سرفه می‌کند، سُستِن نفره» (کد ۶).

موادی که اعضا مصرف می‌کنند، شامل طیف متنوعی مانند چرس، بنوار، مشک، سیگار، نسوار (ناس)، چلیم (قليون)، مشروب و مواد الکلی و بنگ می‌شود، اما بیش از همه چرس و ناس مصرف می‌کنند (تمامی مشارکت‌کنندگان). اما برخی از مواد دیگر مانند تریاک به هیچ وجه مصرف نمی‌شود و آن را مخصوص پیرمردها می‌دانند (کدهای ۱۶، ۱۷ و ۲۲). علاوه بر

۱. فرد ضعیفی است.

این، مصرف مواد صنعتی مانند شیشه و کریستال نیز بسیار بسیار نادر و محدود است (کدهای ۴ و ۱۵).

کنشگری منفی

کنشگری منفی یعنی اعضای گروه مامائوک به واسطه عضویت در گروه به صورت «جمعی» کنش‌هایی از خود بروز می‌دهند که بیشتر جنبه منفی و نامناسب دارد. از جمله این کنش‌ها و کردارها می‌توان به سرقت و دزدی اشاره کرد. مشارکت‌کنندگان برای دستیابی به پول -که غالباً هزینه فعالیت‌های شخصی و گروهی همچون چرس کشیدن، سیگار کشیدن و... می‌شود- به دزدی اموالی همچون گوشی همراه و... اقدام می‌کنند؛ «هر کاری که بگویید انجام می‌دهیم؛ مثلًا بعضی وقتاً که دستمون تنگ می‌شده و از روی ناچاری دزدی هم می‌کنیم، خفت‌گیری هم می‌کنیم و اگر طرف مقابل چیزی نداشت، کتکش می‌زنیم» (کد ۱).

«خفت‌گیری می‌کنیم و گوشی چیزی بلند می‌کنیم و به خانه‌ها حمله می‌کنیم (برای دزدی)» (کد ۱۲).

مبلغی که از این کار به دست می‌آید نیز بین هم‌گروهی‌ها به صورت مساوی تقسیم می‌شود (غالب مشارکت‌کنندگان). کتک‌کاری نیز از دیگر کنش‌ها است. در کتک‌کاری‌ها از سلاح‌های سردی همچون چاقو یا سلاح گرم استفاده می‌کنند که ممکن است به قیمت از دست دادن جان نیز تمام شود:

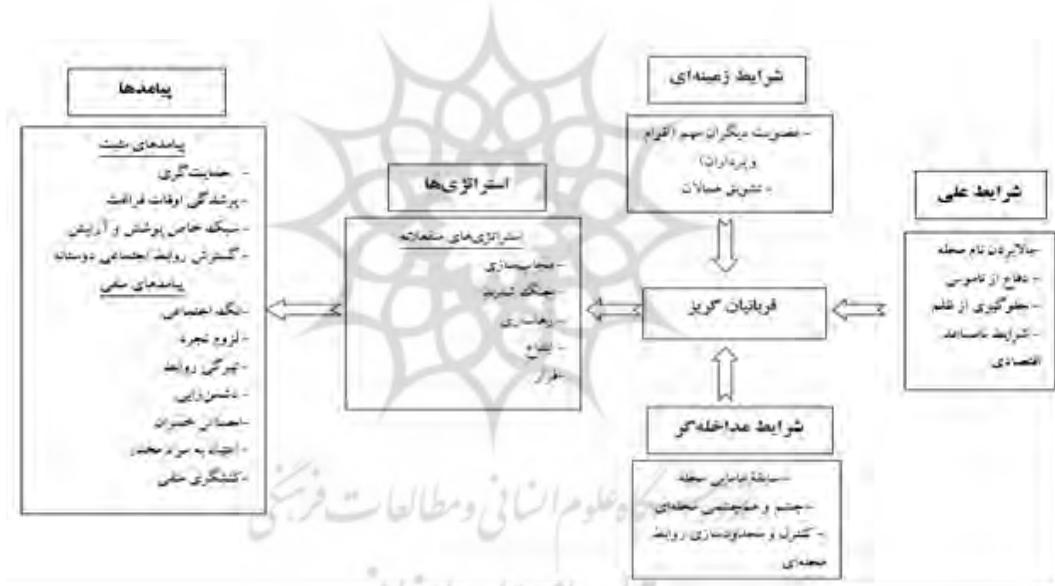
«اگر جنگی می‌شد می‌دیدیم که رفیق‌هایم می‌زندند من هم رفتم مشت و لگد می‌زدیم و می‌خوردیم و بعد بر می‌گشتم محلمان و رجزخوانی می‌کردیم. اینجا کسی بزنه، زیزی می‌کنیمش! کتک زیاد خوردم و چوب هم زیاد زدم. اگر سه مشت زدیم، یکی خوردیم یک بار

۱. پاره پاره می‌کنیمش.

دماغم شکسته و کلانتری رفتم. کسایی را داشتیم با ۱۷ قتل، آن کجا بیند قبرستان؟ خدا ببخشتیشون و جایش را جنت فردوس بکند» (کد ۸).

مجموع این کنش‌ها که ویژگی‌هایی از خشونت را در خود جای داده‌اند، نشانگر بی‌باکی و بی‌پرواپی آنان نیز است. از نظر آنان دعوا و درگیری و سایر کنش‌ها همچون جنگ کردن جزئی از رفتارهای عادی و روزمره زندگی است و ترسی از آن ندارند و به قول خود «سری نترس دارند»:

«ترس که نه نمی‌ترسم. به هیچ وجه. ترس مرس تو کار ما نیست» (کد ۲).

شكل ۱. نمودار علل، زمینه‌ها و پیامدهای عضویت در خرده‌فرهنگ مامائوک

مفهوم هسته این پژوهش به مثابه «قربانیان گریز» شکل گرفته است؛ مقوله‌ای که براساس مقولات اصلی و محوری حاصل از مطالعه حاضر شکل گرفته است. این مقوله به انتزاعی- ترین نحو ممکن به پرسش‌های زمینه‌ای، تعاملی و پیامدی پاسخ می‌دهد و می‌توان مسیر روییدن آن از دل داده‌های زمینه را از طریق مراجعه به مقولات محوری پی‌گرفت. مقوله

مذکور، تکوچهی است که نمایانگر جنبه‌های منفی عضویت در خردۀ فرهنگ مامائوک است. این پیامدها از نگاه خود مشارکت‌کنندگان در بردارنده جنبه‌های مثبت همچون حمایتگری، پرشدگی اوقات فراغت، سبک خاص پوشش و آرایش و گسترش روابط اجتماعی دوستانه است، اما با نگاه دقیق و موشکافانه‌تر متوجه وجه انضمای منفی این پیامدهای مثبت انگاشته شده نیز می‌شویم. علاوه بر این، برخی از پیامدها همچون انگ اجتماعی، لزوم تجرد، تیرگی روابط، دشمن‌زایی، احساس خسaran، اعتیاد به موادمخدّر و کنشگری منفی سویه منفی و کژکارکردی آن کاملاً مشخص است. این پیامدها آنان را در حکم «قربانیانی» به نمایش می‌گذارد که از یک سو قربانی شرایط خانوادگی (همچون شرایط نامساعد اقتصادی خانواده و بیکاری و اشتغال در مشاغل غیر دائمی و فصلی) و نیز سطح توسعه اقتصادی-اجتماعی پایین بافتار مطالعه شده (استان سیستان و بلوچستان به طور کلی) هستند و برای گریز از چنین موقعیت‌های نامساعد و فشارآفرینی به فکر پر کردن اوقات فراغت خود در گروه همسالان با انجام اعمال خلاف و نابهنجار می‌افتنند. نگاه به استراتژی‌های این مشارکت‌کنندگان نیز نشان می‌دهد که آنان با کاربست استراتژی‌هایی همچون معجاب‌سازی یا جنگ و درگیری و به نتیجه نرسیدن آن به سراغ راهبردهایی می‌روند که قربانی بودن آنان را به ذهن متبار می‌کند؛ استراتژی‌هایی همچون فرار از کشور و رفتن به کشورهای همسایه همچون افغانستان و پاکستان یا فرار از محل سکونت خود.

۵. نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر در پی آن بود که که خردۀ فرهنگ مامائوک را به عنوان یکی از خردۀ فرهنگ‌های رایج در بافتار فرهنگی-اجتماعی استان سیستان و بلوچستان شناسایی کند. برای دستیابی به هدف مذکور به جوانان و نوجوانانی مراجعه شد که به صورت واقعی و عینی، عضویت در این گروه را تجربه کرده بودند. در همین راستا، از مشارکت‌کنندگان تحقیق که

از شهر زاهدان (استان سیستان و بلوچستان) انتخاب شده بودند، پرسش‌هایی براساس چهار محور اساسی روش نظریه داده‌بندی (شامل ادراک، علل، استراتژی‌ها و پیامدها) پرسیده شد. یافته‌های به‌دست‌آمده از محور ادراک مشارکت‌کنندگان از خردۀ فرهنگ مامائوک نشان داد که اعضای آن درک مشابه و نامتفاوتی از پدیدۀ مرکزی دارند؛ به نحوی که همه مشارکت‌کنندگان، مامائوک را به‌مثابة «جمع‌پراس‌دار» می‌بینند که در آن تعاملات برادرگونه در آن رواج دارد و متفاوت از «گروه» یا «گروهک» است که اهداف سیاسی در آن‌ها نهفته است. این جمع مبتنی بر اصل رفاقت و دوستی است که اعضای آن با هم یک‌اند و در هر شرایطی پشتیبان و حامی یکدیگر هستند. با توجه به اینکه تاکنون مطالعه‌ای در باب این خردۀ فرهنگ انجام نشده است، امکان مقایسه نتایج این مطالعه با مطالعات پیشین وجود ندارد تا همسویی یا ناهمخوانی نتایج را نمایان کند.

در راستای پاسخ‌گویی به محور دوم، از مشارکت‌کنندگان تحقیق پرسیده شد که دلیل تشکیل خردۀ فرهنگ مامائوک و عضویت آنان در آن چیست؟ یافته‌های به‌دست‌آمده در باب علل پدیدآیی این گروه نشان داد که تنها یک عامل و یک بعد پاسخگوی عوامل زمینه‌ساز تشکل گروه و عضویت افراد نیست، بلکه مجموعه‌ای از عوامل است که در وقوع پدیدۀ مذکور دخیل‌اند؛ به بیان دیگر، پدیدۀ مرکزی مطالعه‌شده (خردۀ فرهنگ مامائوک) پدیدۀ پیچیده‌ای است که حاصل عوامل گوناگون فردی، خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی، و... است که با آثار انباشتی بر یکدیگر آن را برساخت می‌کنند. براساس یافته‌ها، علل تشکیل گروه که شامل بالابردن نام محله، چشم و هم چشمی محله‌ای، جلوگیری از ظلم، دفاع از ناموس و کنترل و محدودسازی روابط محله‌ای است، بیش از پیش نمایانگر علل فرافردی با پس‌زمینه جنسیتی است؛ به نحوی که این علل بیشتر در سطح « محله » و زیست مکان آنان و نیز برای دفاع از عاجزه‌ها و ضعیفه‌ها (زنان محله یا به عبارت دقیق‌تر ناموس محله) تعریف‌شدند. اما زمانی که به علل عضویت فرد در گروه نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که این علل شامل علل فردی (مانند تمایل درونی)، علل خانوادگی (مانند شرایط نامساعد اقتصادی

خانواده، عضویت دیگری مهم مانند پسرعموها و برادران بزرگ‌تر) و نیز محله‌ای (نظیر سابقهٔ مامایی محله‌ای) است.

نتایج حاصل از مطالعه استراتژی‌های مشارکت‌کنندگان نشان می‌دهد که استراتژی‌های اتخاذ‌شده توسط آنان گسترده‌گی و تنوع چندانی ندارد. درواقع، راهکارهای پیش روی مشارکت‌کنندگان در برابر مسائل برخاسته از عضویت در خرده‌فرهنگ مامائوک، «محدود» و در عین حال «تاختدوی مشخص و تعریف شده» است. اگر استراتژی‌های مزبور را در یک فرایند یا طیف بررسی کنیم، باید گفت که فرد در صورت بروز و خطا و اشتباہ، نخست تلاش می‌کند گروه را «مجاب» کند، اما در صورت قانع نشدن به سراغ استراتژی‌های دیگر همچون جنگ شدید، رهاسازی و ترک گروه یا محل سکونت، ابداع و تشکیل گروه جدید و درنهایت فرار می‌رود. نگاهی کلی به استراتژی‌های به کار گرفته شده گویای آن است که این استراتژی‌ها بر پایهٔ طیفی از انفعال و عاملیت بنا شده است. درواقع، اگر طیفی در نظر گرفته شود که در یک سوی آن استراتژی‌های انفعالي و در سوی دیگر، استراتژی‌های فعلانه را می‌توان مشاهده کرد، در این طیف می‌توان انواع متفاوتی از رفتارهای واکنشی را از سوی مشارکت‌کنندگان دید. استراتژی‌های فعلانه همچون مجاب‌سازی که باعث اقناع اعضا می‌شود، نوعی استراتژی با اثر مثبت است، اما استراتژی‌هایی همچون جنگ شدید درواقع فراخوانی از پیامدهای منفی است؛ با این حال، کسانی که تمایلی به بروز جنگ و درگیری‌های شدید ندارند، دست به استراتژی‌های منفعلانه‌ای همچون فرار از موقعیت و محل سکونت خود می‌زنند که این امر در راستای حفظ حیاتشان تعریف شدنی است. درنهایت اینکه با نگاه و دریچه‌ای دیگر، اگر استراتژی‌های منفعلانه و فعلانه مشارکت‌کنندگان را به سطوح فردی، خانوادگی و اجتماعی تقسیم کنیم، باید گفته شود که غالب استراتژی‌ها در سطوح فردی و گروهی قرار می‌گیرند. اتخاذ نشدن استراتژی‌هایی در سطوح اجتماعی بدین دلیل است که مشارکت‌کنندگان مسائل موجود در خرده‌فرهنگ مامائوک را امری خصوصی و درنهایت گروهی- محله‌ای می‌پنداشند و کمتر به دنبال راه حل‌های ساختاری برای مقابله با آن

هستند. مشارکت کنندگان به دلیل شخصی دانستن موضوعات در سطح اجتماعی راهبردی اتخاذ نمی‌کنند.

یافته‌های حاصل از بخش پیامدها نشان داد که عضویت در خردۀ فرهنگ مامائوک از یک سو پیامدهای مثبتی همچون حمایتگری، پرشدگی اوقات فراغت، پوشش و آرایش خاص و مورد علاقه، گسترش روابط اجتماعی دوستانه و صمیمی و از سوی دیگر پیامدهای منفی انگ اجتماعی، لزوم تجرد، تیرگی روابط بین خانوادگی، دشمن‌تراشی و دشمن‌زایی، احساس خسران و از دست دادگی، اعتیاد به مواد مخدر و کنشگری منفی را در پی دارد. از آنجاکه پیامدها براساس نگاه و گفتارهای خود مشارکت کنندگان به دو دسته منفی و مثبت تقسیم شده‌اند، باید گفت از نگاه بیرونی پیامدهای مثبت عنوان شده نیز به‌طور انضمامی منفی و کژکارکردی هستند؛ برای مثال، حمایتگری اعضا از یکدیگر در زمان تنگ‌دستی مالی به دلیل اینکه از راه‌های غیرهنجاري مانند سرقت و دزدی امکان‌پذیر می‌شود، خود سویه منفی را در خود دارد. یا مشغولیت افراد و پریومن اوقات فراغت با اعمال و کنش‌های مثبت مانند شرکت در کلاس‌های آموزشی یا تفریحات سالم یا ورزش‌های گروهی صورت نمی‌گیرد؛ بلکه با دوره‌های دوستانه و «محفل‌های چرسی» امکان‌پذیر می‌شود؛ بدین ترتیب باید گفت که خردۀ فرهنگ مامائوک چیزی بیش از پیامدها و برومندادهای منفی و نامناسب در پی ندارد و نخواهد داشت و در صورت تداوم شرایط فعلی، شاهد گسترش این خردۀ فرهنگ و تشکیل گروه‌های جدید در نواحی و مناطقی هستیم که ظرفیت و شرایط مساعد برای این امر را دارند.

این پژوهش بنا بر ماهیت خود، قادر پیشینه‌ای است که به لحاظ مفهومی و محتوایی بتوان نتایج را با آن مقایسه کرد. ضمیری و همکاران (۱۴۰۱) پدیده ناسزاگویی در میان نوجوانان را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که انتخاب این الگوی کلامی برای «سرگرمی و قلدری» صورت می‌گیرد که خود مبنی بر فضای اجتماعی و انواع سرمایه‌هایی است که فرد در خانواده از آن برخوردار شده است و هابیتاس خاص او را شکل می‌دهد. در

میان اعضای مامائوک، استفاده از «بازی زبانی» به معنای ویتگنشتاینی، فضایی را ایجاد می‌کند که آن‌ها را از جامعه گسترده‌تر جدا کرده و گاهی امکان فهم جملات برای افراد غیرعضو را که در این جهان اجتماعی زیست نمی‌کنند، غیرممکن می‌کند. محتوای خشن و گاهی موہن این زبان برآمده از ضرورت زیست در چنین خردۀ فرهنگی است و کارکردی منزلت‌آفرین و متمايزساز دارد. همچنین حیدری و همکاران (۱۴۰۰) که به خردۀ فرهنگ «لات‌بازی» در میان زندانیان جرایم خشن در مازندران پرداختند، عامل اصلی روی آوردن به خشونت را «کسب لذت» دانسته‌اند و حتی در تحلیل مضامین استخراج شده، کنش‌های زبانی محکومان را در راستای درد دل و همزادپنداری با محکومان اعدام شده و به نوعی پذیرش سرنوشت محظوظ تبیین کرده‌اند. به نظر می‌رسد، ماهیت سازمان یافته مامائوک‌ها و سلطه هویت جمعی موجب تفاوت بین این افراد و محکومان بررسی شده در این تحقیق می‌شود. «تلاش برای یافتن یک رفیق بامرا» که در این تحقیق اشاره شد، در میان مامائوک‌ها جای خود را به اصالت دادن به زندگی اجتماعی و اشتراکی می‌دهد که در آن وجود نوعی سلسله‌مراتب، به وجود آورنده روابط شبه رسمی و فرهنگ فرمانبری است که هم فرادستان و هم فروستان را در چارچوبی از نظام‌های ارزشی، محدود می‌کند.

به نظر می‌رسد، از میان نظریه‌های موجود در زمینه خردۀ فرهنگ‌های نوجوانان، «نظریه خردۀ فرهنگ بزهکارانه» کوهن برای تبیین مکانیسم عملکرد این خردۀ فرهنگ مناسبت بیشتری دارد. برای کوهن، تشکیل یک خردۀ فرهنگ کج روانه تلاشی ایدئولوژیک از سوی افرادی است که سازوکار مشروع موجود در جامعه را برای دست‌یافتن به اهداف خود مفید نمی‌یابند. برای این افراد، جامعه گسترده به عنوان موجودیتی متعارض ادراک می‌شود که بدون توجه به محدودیت‌های موجود در تجربه زیسته آنان، دشواری و ناتوانی مستتر در دستیابی به این اهداف را با عنوان ضعف و تقصیر محکوم می‌کند. این فرایند طرد، به تدریج به نوعی طرد متقابل تبدیل می‌شود و با تشکیل منظومه‌ای جدید، خود را از این میدان نابرابر جدا می‌کند.

تشکر و قدردانی

این مقاله دربردارنده بخشی از یافته‌های طرح پژوهشی «بررسی خردۀ فرهنگ مامائوک» است که با ناظارت مرکز تحقیقات سازمان صداوسیما و با حمایت مالی مرکز صداوسیمای سیستان و بلوچستان انجام شد.

کتابنامه

۱. آبرکرامبی، ن.، هیل، س.، و ترنر، ب. س. (۱۳۶۷). *فرهنگ جامعه‌شناسی* (ح. پویان، مترجم). تهران: انتشارات چاپخشن.
۲. اسکندری، ح. (۱۳۸۳). *بررسی اسنادی خردۀ فرهنگ‌های جوانان در شهر تهران*. تهران: سازمان ملی جوانان.
۳. امین صارمی، ن. (۱۳۷۷). *خردۀ فرهنگ و جرم: بررسی خردۀ فرهنگ‌های دستگیرشادگان منکراتی* (پایان‌نامه منتشرنشده کارشناسی ارشد). دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
۴. بخشندۀ، م. (۱۳۸۷). *بررسی نقش بافت‌های نور فرسوده شهری در ایجاد خردۀ فرهنگ جوانان: مطالعه موردنی شهر شیراز* (پایان‌نامه منتشرنشده کارشناسی ارشد). دانشگاه شیراز، ایران.
۵. ترکمان، م.، پورغلامی، م.، و مرادی سیاهسر، غ. (۱۳۹۰). *عوامل مؤثر بر گرایش نوجوانان پسر شهرستان کرج در خردۀ فرهنگ جرم*. *مطالعات امنیت اجتماعی*, (۲۷)، ۱۷۷-۲۰۴.
۶. جعفری، م. (۱۳۸۷). *مختصر جرم‌شناسی. خلاصه جزوای جرم‌شناسی* دکتر نجفی ابرندآبادی، دانشگاه شهید بهشتی.
۷. حیدری، س.، رحمانی فیروزجاه، ع.، و عباسی اسفجیر، ع. (۱۴۰۰). *مطالعه کیفی خردۀ فرهنگی جرم (تجربه زیسته لات‌بازی در میان جرائم خشن استان مازندران)*. *مسائل اجتماعی ایران*, (۱۲)، ۲۷۷-۲۹۷.
۸. ذکایی، م. س. (۱۳۸۷). *جامعه‌شناسی جوانان ایران*. تهران: نشر آگاه.
۹. راد، ف.، و رستمی، ن. (۱۳۹۵). *پیوند اجتماعی و گرایش به رفتارهای نابهنجار*. *فصلنامه علوم اجتماعی*, (۷۴)، ۱۷۵-۲۱۱.

۱۰. شهابی، م. (۱۳۸۲). جهانی شدن جوان: خرد و فرهنگ‌های جوانان در عصر جهانی شدن. *مطالعات جوانان*, (۵)، ۲۲-۲.
۱۱. ضمیری بلسبن، م.، افقی، ن.، و علیخواه، ف. (۱۴۰۱) *جامعه‌شناسی اقتصادی و توسعه، «ناسرا گویی در خرد و فرهنگ جوانان*. *جامعه‌شناسی اقتصادی و توسعه*, ۱۱(۱)، ۸۹-۱۱۵.
۱۲. گیلنر، ا. (۱۳۸۵). *جامعه‌شناسی* (م. صبوری، مترجم) (چاپ شانزدهم). تهران: نشر نی.
۱۳. نامی، ع. ا. (۱۳۷۶). *شناخت خرد و فرهنگ جوانان کارکردها و آثار نامناسب آن*. مشهد: انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
۱۴. نرگسی، ر. (۱۳۸۲). *جوان و فرهنگ‌های جوانی، معرفت*, (۷۲)، ۲۵.

15. Cohen, S. (1972). *Folk devils and moral panic*. London: Macgibbon & Kee Ltd.
16. Felson R. B., Liska, A. E., South, S. J., & Mcnulty, T. L. (1994). The subculture violence and delinquency. *Social Forces*, 73, 155-173 .
17. Glaser, B., & Strauss, A. (1967). *Discovery of grounded theory*. New York: Aldine De Gruyter.
18. Hebdig, D. (1994). *Subculture: The meaning of style*. London: Routledge.
19. Miller, W. B. (1958). Lower class cultures as a generating milieu of gang delinquency. *Journal of Social Issues*, 14(2), 5-19.
20. Monroe Stearn, A. (2012). *Subcultural theory, drift and publicity: How a contemporary culture of adolescence relates to delinquency* (Unpublished doctoral dissertation). Northeastern University, Boston.
21. Wang, W. P. (1983). *A study of juvenile delinquency in Taiwan: An application of differential opportunity theory* (Unpublished doctoral dissertation). Southern Illinois University, Carbondale.